

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

27 avril 2005

PROPOSITION DE LOI

**modifiant certaines dispositions du Code civil
et du Code judiciaire en vue de réformer le
droit du divorce et d'instaurer le divorce
pour cause de désunion irrémédiable**

(déposée par M. Melchior Wathelet)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	19
4. Annexe	24

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

27 april 2005

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van sommige bepalingen van het
Burgerlijk Wetboek en van het Gerechtelijk
Wetboek teneinde het echtscheidingsrecht te
hervormen en echtscheiding op grond van
duurzame ontwrichting in te stellen**

(ingediend door de heer Melchior Wathelet)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	19
4. Bijlage	24

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)

CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)

CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)

PLEN : Séance plénière

COM : Réunion de commission

MOT : Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)

CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)

CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)

PLEN : Plenum

COM : Commissievergadering

MOT : Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

Au cours des dernières années, plusieurs lois successives ont modifié la législation relative au divorce en se limitant toutefois à une simplification des procédures. En revanche, aucune réflexion globale, axée à la fois sur les causes du divorce, sur les procédures, sur les effets et notamment sur les incidences alimentaires du divorce n'a été entamée.

L'auteur envisage de revoir la définition du divorce pour cause déterminée, de simplifier le divorce par consentement mutuel et de revoir le divorce pour cause de séparation de fait pour l'aménager en un divorce sans faute, pour cause de désunion irrémédiable. Il propose notamment de revoir les règles relatives à la pension alimentaire entre époux.

SAMENVATTING

De jongste jaren hebben verscheidene opeenvolgende wetten het echtscheidingsrecht gewijzigd, maar die wijzigingen bleven beperkt tot een vereenvoudiging van de procedures. Een alomvattende bezinning, tegelijkertijd gericht op de oorzaken, de procedures en de gevolgen van de echtscheiding, en in het bijzonder op de weerslag met betrekking tot het onderhoudsgeld, werd daarentegen nog niet aangevat.

De indiener stelt voor de definitie van echtscheiding op grond van bepaalde feiten te herzien, de echtscheiding door onderlinge toestemming te vereenvoudigen en de echtscheiding op grond van feitelijke scheiding te herzien en om te vormen in schuldloze echtscheiding, op grond van duurzame ontwrichting. Hij stelt in het bijzonder voor de regels in verband met het onderhoudsgeld tussen de echtgenoten te herzien.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Au cours des dernières années, plusieurs lois successives ont modifié la législation relative au divorce en se limitant toutefois à une simplification des procédures¹. En revanche, aucune réflexion globale, axée à la fois sur les causes du divorce, sur les procédures, sur les effets et notamment sur ses incidences alimentaires n'a été entamée. Cette réflexion globale implique de se pencher en profondeur sur la philosophie qui sous-tend le divorce et ses effets en Belgique et sur le lien étroit qui le lie à la culpabilité d'un des époux, dans un souci de protection de l'autre.

Certains envisagent d'instaurer un divorce de type administratif devant l'officier de l'État civil ou devant le notaire, arguant qu'il serait absurde de contraindre les époux qui divorcent de commun accord d'introduire une procédure judiciaire et qu'il est souhaitable de désengorger les tribunaux². Mais, il n'y a pas de consensus aujourd'hui sur la suppression du contrôle judiciaire des accords intervenus entre époux, l'intervention du juge permettant de vérifier le caractère équitable de la convention intervenue entre les époux à propos des effets juridiques de leur divorce et de protéger les intérêts des enfants et du conjoint économiquement ou psychologiquement en position de faiblesse lors de la négociation des modalités du divorce.

¹ Plusieurs auteurs reprochent au législateur de retoucher sans cesse le droit du divorce de manière ponctuelle, sans aucune vision globale. A ce sujet, voyez Van Gysel, «La réforme du divorce: compte-rendu de la soirée d'études du 30 mars 2000», *Divorce* 2000/5, p. 67 qui cite les lois du 1er juillet 1972, 1er juillet 1974, 28 octobre 1974, 9 juillet 1975, 14 juillet 1976, 2 décembre 1982, 31 mars 1987, 13 avril 1995, 30 juin 1994, 20 mai 1997 et du 16 avril 2000. Voyez aussi Van Gysel «La séparation de fait de plus de deux ans», *Div. act.*, 2000, pp. 71-73; S. Demars, «Développements récents en matière de divorce pour cause de séparation de fait: analyse de la loi du 16 avril 2000 et de l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 3 mai 2000, *Rev. trim. dr. fam.*, 3/2000, p. 345; M.-T. Meulders, «Le divorce en Belgique – Bilan, réformes et perspectives», *Le divorce en Belgique: controverses et perspectives*, 1991, p. 285.

² À cet égard, voyez I. Théry «La suppression d'audiences sans enjeu et sans débats, souvent vécues comme un formalisme humiliant, permettra de combattre la dévalorisation de la symbolique judiciaire qui en résulte. Les juges ont mieux à faire, et la justice gagnera en efficacité, en autorité et en prestige si les magistrats peuvent entièrement se consacrer aux tâches qui sont véritablement les leurs: prendre le temps nécessaire pour écouter les divorçants en conflit, concilier les parties ou trancher le litige en disant le droit». *Couple, filiation et parenté aujourd'hui*, op. cit., p. 129.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De jongste jaren hebben verscheidene opeenvolgende wetten het echtscheidingsrecht gewijzigd, maar die wijzigingen bleven beperkt tot een vereenvoudiging van de procedures¹. Een alomvattende bezinning, tegelijkertijd gericht op de oorzaken, de procedures en de gevolgen van de echtscheiding, en in het bijzonder op de weerslag met betrekking tot het onderhoudsgeld, werd daarentegen nog niet aangevat. Die alomvattende bezinning impliceert dat men zich diep buigt over het onderliggende gedachtegoed en de gevolgen van de echtscheiding in België en, met het oog op de bescherming van de ene echtgenoot, over de nauwe band met het begrip schuld van de andere.

Sommigen denken eraan een echtscheiding van het administratieve type in te stellen, bij de ambtenaar van de burgerlijke stand of bij de notaris, met het argument dat het onzinnig is echtgenoten die een echtscheiding door onderlinge toestemming wensen, te dwingen een gerechtelijke procedure aan te gaan, en met het argument dat de rechtbanken moeten worden ontlast². Maar thans is er geen consensus over de afschaffing van de rechterlijke controle op de overeenkomsten die tussen de echtgenoten worden gesloten; het optreden van een rechter maakt het mogelijk de billijkheid van die echtscheidingsovereenkomsten met betrekking tot de juridische gevolgen ervan na te gaan en de belangen te beschermen van de kinderen en de echtgenoot die economisch en psychologisch bij de onderhandelingen over de echtscheidingsregeling een zwakke positie hebben.

¹ Verscheidene auteurs verwijten de wetgever onophoudelijk kleine wijzigingen aan het echtscheidingsrecht aan te brengen, zonder algehele visie. Zie in dat opzicht Van Gysel, «La réforme du divorce: compte rendu de la soirée d'études du 30 mars 2000», *Divorce* 2000/5, blz. 67, die de wetten aanhaalt van 1 juli 1972, 1 juli 1974, 28 oktober 1974, 9 juli 1975, 14 juli 1976, 2 december 1982, 31 maart 1987, 13 april 1995, 30 juni 1994, 20 mei 1997 en 16 april 2000. Zie ook Van Gysel «La séparation de fait de plus de deux ans», *Div. act.*, 2000, blz. 71-73; S. Demars, «Développements récents en matière de divorce pour cause de séparation de fait: analyse de la loi du 16 avril 2000 et de l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 3 mai 2000», *Rev. trim. dr. fam.*, 3/2000, blz. 345; M.-T. Meulders, «Le divorce en Belgique – Bilan, réformes et perspectives», *Le divorce en Belgique: controverses et perspectives*, 1991, blz. 285.

² Zie in dat verband I. Théry, die schrijft dat de afschaffing van hoorzittingen zonder inzet en debat, die vaak worden aangevoeld als vernederend formalisme, het mogelijk zal maken de uitholling van de eruit voortvloeiende rechterlijke symboliek tegen te gaan. De rechters hebben wel wat beters te doen, en de justitie zal aan doeltreffendheid, gezag en prestige winnen, als de magistraten zich volledig kunnen wijden aan taken die echt de hunne zijn: de nodige tijd nemen om de conflicterende partijen te aanhoren, te verzoenen of het geschil te beslechten door recht te spreken. «*Couple, filiation et parenté aujourd'hui*», op. cit., blz. 129.

De nombreuses voix s'élèvent par contre pour remplacer notre «système pluraliste», qui connaît une pluralité de causes et de procédures de divorce par un «système uniciste» qui ne retient qu'une seule cause de divorce: l'échec irrémédiable du mariage.

La présente proposition de loi que nous défendons maintient la pluralité des cas de divorce. Nous estimons que les époux doivent avoir le choix entre différentes procédures de divorce. «Sans doute le dénominateur commun de tous les divorces est-il l'échec du mariage. Mais les circonstances de cet échec diffèrent. Il y a des faillites simples et des banqueroutes frauduleuses, des cas où les époux sont tous deux las de leur union, et d'autres où l'un d'eux seulement veut s'affranchir tandis que l'autre espère encore. Des cas où le défendeur est jeune et bien portant, d'autres où il est âgé, malade ou invalide»³. Le système pluraliste, qui fait l'originalité de notre droit⁴, nous semble correspondre à une volonté «populaire» de ne pas traiter de la même façon les diverses situations vécues qui conduisent deux époux à divorcer considérant à juste titre qu'il pourrait être gravement inéquitable de vouloir les traiter de la même manière. Il répond en outre à un certain souci d'intelligibilité de la loi.

Les lignes de force des modifications que nous proposons sont les suivantes .

Nous proposons:

- de revoir la définition du divorce pour cause déterminée;
- de simplifier le divorce par consentement mutuel;
- de revoir le divorce pour cause de séparation de fait et de l'aménager en un divorce sans faute, pour cause désunion irrémédiable.

Nous proposons aussi de revoir les règles relatives à la pension alimentaire entre époux.

Er gaan daarentegen talrijke stemmen op om onze «veelvormige regeling», met haar waaier van echtscheidingsoorzaken en -procedures, te vervangen door een «eenheidsregeling», waarin maar plaats is voor één enkele echtscheidingsoorzaak, namelijk duurzame ontwrichting van het huwelijk.

Het wetsvoorstel dat wij verdedigen, handhaaft de veelvormigheid van de echtscheiding. Wij vinden dat de echtgenoten moeten kunnen kiezen tussen verschillende echtscheidingsprocedures. Zoals M.-T. Meulders het uitdrukt: de gemeenschappelijke noemer bij alle echtscheidingsgevallen is ongetwijfeld het op de klippen lopen van het huwelijk. Daarbij verschillen wel de omstandigheden: er zijn eenvoudige faillissementen en frauduleuze faillissementen; gevallen waarin beide echtgenoten hun huwelijk beu zijn, en andere waarin maar een van hen zich vrij wil maken, terwijl de andere nog hoopt; gevallen waarin de verweerder jong en gezond is, en andere waarin die oud, ziek of gehandicapt is³. De veelvormige regeling, die het bijzondere van ons recht uitmaakt⁴, lijkt ons in overeenstemming te zijn met een breed maatschappelijk geuite wens om alle bestaande situaties die twee gehuwden ertoe brengen uiteen te gaan, niet op dezelfde manier te behandelen; daarbij gaat men er terecht van uit dat het bijzonder onbillijk zou kunnen zijn hen allen over één kam te scheeren. De regeling beantwoordt bovendien aan een streven om de wetgeving begrijpelijk te maken.

De krachtlijnen van de door ons voorgestelde wijzigingen zijn de volgende.

Wij stellen voor:

- de definitie van echtscheiding op grond van bepaalde feiten te herzien;
- echtscheiding door onderlinge toestemming te vereenvoudigen;
- echtscheiding op grond van feitelijke scheiding te herzien en die om te vormen in schuldloze echtscheiding, op grond van duurzame ontwrichting.

Ook stellen wij voor de regeling met betrekking tot de uitkering van het onderhoudsgeld tussen de echtgenoten te herzien.

³ M.-T. Meulders, «La personne, la famille et le droit, Trois décennies de mutations en Occident», Bruylant, Bruxelles, 1999, p. 60. Voyez aussi en ce sens Bettina Poelemans, *Scheiden op maat. Pleidooi voor een gematigde hervorming van het echtscheidingsrecht*, Gand, Mys en Breesch, 1992, p. 24, n°s 50 et 51, citée par la proposition VU du 9 avril 2001.

⁴ Avec la France, l'Italie, le Luxembourg, le Portugal, l'Autriche.

³ M.-T. Meulders, «La personne, la famille et le droit, Trois décennies de mutations en Occident», Bruylant, Brussel, 1999, blz. 60. Zie in die zin ook Bettina Poelemans, *Scheiden op maat. Pleidooi voor een gematigde hervorming van het echtscheidingsrecht*, Gent, Mys en Breesch, 1992, blz. 24, nrs. 50 en 51, aangehaald in het VU-voorstel van 9 april 2001.

⁴ Samen met Frankrijk, Italië, Luxemburg, Portugal en Oostenrijk.

1. Une simplification du divorce par consentement mutuel

La procédure en divorce par consentement mutuel est de plus en plus utilisée, surtout depuis la loi du 30 juin 1994 qui l'a considérablement assouplie. 65% des couples divorceraient par consentement mutuel⁵.

Nous proposons de continuer à simplifier la procédure.

1. Nous proposons de supprimer la condition d'âge imposée par l'article 275 du Code civil (avoir 20 ans au moment du dépôt de la requête en divorce). Cette condition ne se justifie plus. Les époux juridiquement capables de contracter mariage, doivent être considérés comme juridiquement capables de donner leur consentement à un divorce.

2. Nous proposons de ramener la période à l'issue de laquelle un mariage peut être dissous par consentement mutuel de 2 ans à 1 an⁶.

Il serait en effet illogique, depuis que le délai de 2 ans de séparation de fait a été adopté comme cause de divorce, de permettre à l'un des conjoints, qui se séparent peu après le mariage, d'imposer le divorce à l'autre après 2 ans de séparation de fait, alors qu'il faut avoir été marié pendant 2 ans pour pouvoir entamer une procédure de divorce par consentement mutuel⁷.

⁵ Audition de L. Versluys, Rapport du 16 mai 2002 au nom du Comité d'avis pour l'émancipation sociale, *Avis sur la problématique du divorce*, Doc 50 0619/002, p.4.

⁶ A titre d'information, la France impose une période de 6 mois (art. 230, alinéa 3, Code civil).

⁷ Voir l'argumentation du Pr. Senaee dans le Rapport de la Commission de la Justice sur la proposition de loi modifiant l'article 232 du Code civil et l'article 1270bis du Code judiciaire en ce qui concerne le divorce pour cause de séparation de fait.

1. Een vereenvoudiging van de echtscheiding door onderlinge toestemming

De procedure bij echtscheiding door onderlinge toestemming wordt almaar meer gebruikt, vooral sinds de wet van 30 juni 1994, die voor een aanzienlijke versoepeling heeft gezorgd. 65% van de echtparen zouden scheiden op grond van onderlinge toestemming⁵.

Wij stellen een verdere vereenvoudiging van de procedure voor.

1. Wij stellen voor de leeftijdsvoorwaarde die in artikel 275 van het Burgerlijk Wetboek is opgelegd (minstens 20 jaar oud zijn op het ogenblik van de indiening van het verzoekschrift), af te schaffen. Die voorwaarde is niet langer gerechtvaardigd. Echtgenoten die wettelijk geschikt worden geacht om te huwen, moeten ook wettelijk geschikt worden geacht om met een scheiding in te stemmen.

2. Wij stellen voor de periode waarna een huwelijk door een echtscheiding door onderlinge toestemming kan worden ontbonden, weer van 2 op 6 jaar te brengen⁶.

Het zou immers niet logisch zijn, nadat de termijn van twee jaar van feitelijke scheiding als echtscheidingsgrond is ingesteld, toe te staan dat één van de echtgenoten die kort na het huwelijk uit elkaar gaan, de partner na twee jaar van feitelijke scheiding tot een echtscheiding kan dwingen, terwijl het huwelijk twee jaar moet hebben geduurd vooraleer de procedure tot echtscheiding door onderlinge toestemming kan worden ingezet⁷.

⁵ Hoorzitting met L. Versluys, Verslag van 16 mei 2002 namens het adviescomité voor de Maatschappelijke Emancipatie, Advies betreffende de echtscheidingsproblematiek, Kamer van volksvertegenwoordigers, DOC 50 0619/002, blz. 4.

⁶ Ter informatie, Frankrijk legt een periode van 6 maanden op (artikel 230, derde lid, *Code Civil*).

⁷ Zie de argumentatie van professor Senaee in het verslag van de kamercommissie voor de Justitie over het wetsvoorstel tot wijziging van artikel 232 van het Burgerlijk Wetboek en van artikel 1270bis van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot echtscheiding op grond van feitelijke scheiding.

3. Nous proposons enfin de supprimer en principe la deuxième comparution personnelle des époux⁸. Dans bien des cas effectivement, cette deuxième comparution personnelle des époux est inutile. Le juge pourrait toutefois imposer aux époux une seconde comparution s'il juge que la complexité de la situation ou la qualité de l'accord des époux le recommande⁹.

2. Une révision du divorce pour cause déterminée (pour faute)

1. Des auteurs de plus en plus nombreux pensent que considérer comme une faute le non-respect des obligations nées du mariage repose sur une conception du mariage dépassée¹⁰. Ils sont partisans d'une suppression du divorce pour cause déterminée.

Il est vrai que la transformation de la représentation sociale et psychologique de la relation de couple a modifié radicalement la représentation de la séparation et du divorce. Un divorce tend aujourd'hui davantage à être perçu comme l'échec, voire même l'achèvement d'une relation que comme la conséquence de la violation de l'engagement contracté par un des époux lors de la célébration du mariage¹¹.

On tend aujourd'hui socialement à déculpabiliser les époux divorçant et à ne plus considérer, en droit, comme une faute la volonté exprimée par un des époux de ne plus poursuivre la vie commune avec son conjoint ou

3. Tot slot stellen wij voor de tweede persoonlijke verschijning van de echtgenoten principieel op te heffen⁸. In tal van gevallen is het immers volstrekt nutteloos dat de echtgenoten een tweede maal persoonlijk verschijnen. De rechter zou de echtgenoten daar echter kunnen toe verplichten indien hij zulks op grond van de complexiteit van de toestand of de kwaliteit van de overeenkomst tussen de echtgenoten aangewezen acht⁹.

2. Een herziening van de echtscheiding op grond van bepaalde feiten (schuld)

1. Steeds meer auteurs zijn van oordeel dat het niet-nakomen van de verbintenissen die door het huwelijk zijn ontstaan niet langer als een fout kan worden beschouwd, omdat zulks op een achterhaalde opvatting van het huwelijk berust¹⁰. Zij pleiten ervoor de echtscheiding op grond van bepaalde feiten op te heffen.

Het is een feit dat de gewijzigde sociale en psychologische perceptie van de partnerrelatie aanleiding heeft gegeven tot een ingrijpende wijziging van de perceptie van de (echt)scheiding. Een echtscheiding wordt tegenwoordig eerder gezien als het mislukken, en zelfs als het sluitstuk van een relatie, dan als het gevolg van de schending door één van de echtgenoten van de bij het huwelijk aangegane verbintenis¹¹.

Volgens de huidige maatschappelijke trend worden de uit de echt scheidende echtgenoten niet langer met schuld beladen; als één van de echtgenoten te kennen geeft dat hij een einde wenst te maken aan het samen-

⁸ Cette deuxième comparution a lieu dans le mois du jour où sont révolus les trois mois à compter de la première comparution (Code judiciaire, art. 1294, alinéa 1er). Lors de cette deuxième comparution, les époux déclarent à nouveau qu'ils souhaitent divorcer.

⁹ Cette position est aussi défendue en France par I. Théry, «Couple, filiation et parenté d'aujourd'hui», Rapport à la Ministre de l'Emploi et de la Solidarité et au Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Mai 1998, p. 8.

¹⁰ Voyez à ce sujet J.-L. Renchon, «La portée juridique du mariage», Rapport du Groupe de travail, Considérations relatives à une «Réforme du droit du divorce», Journée d'étude sur le Droit du divorce, Chambre des Représentants, 8 décembre 2000 et sur les effets d'ordre public du mariage, voyez M.-T. Meulders, «La personne, la famille et le droit – Trois décennies de mutations en Occident», Bruylant, Bruxelles, 1999.

¹¹ Sur ce point et sur toute la problématique de la réforme du divorce, voyez le rapport du groupe de travail relatif aux «Considérations juridiques relatives à une réforme du droit du divorce», rédigé par A. Heyvaert, J.1. Renchon et A. Ch. Van Gysel. Voyez notamment à propos de l'évolution de la conception du mariage, le texte de J.-L. Renchon consacré à la portée juridique du mariage, pp. 5, 6 et 7.

⁸ Die tweede verschijning heeft plaats binnen een maand nadat drie maanden verlopen zijn, te rekenen van de eerste verschijning (Gerechtelijk Wetboek, artikel 1294, eerste lid). Bij die tweede verschijning verklaren de echtgenoten nogmaals dat ze uit de echt wensen te scheiden.

⁹ Dat standpunt wordt ook in Frankrijk verdedigd door I. Théry, «Couple, filiation et parenté d'aujourd'hui», Rapport à la ministre de l'Emploi et de la Solidarité et au Garde des Sceaux, ministérie van Justitie, mei 1998, blz. 8.

¹⁰ Zie terzake J.-L. Renchon, «De juridische draagwijdte van het huwelijk», Verslag van de werkgroep, Beschouwingen bij een hervorming van het echtscheidingsrecht, Studiedag «echtscheidingsrecht», Kamer van volksvertegenwoordigers, 8 december 2000, en over de gevolgen van openbare orde van het huwelijk, zie M.-T. Meulders, «La personne, la famille et le droit – Trois décennies de mutations en Occident», Bruylant, Brussel, 1999.

¹¹ Wat dat punt en de gehele probleemstelling van de hervorming van de echtscheiding betreft, wordt verwezen naar het verslag van de werkgroep «Juridische beschouwingen bij een hervorming van het echtscheidingsrecht», opgesteld door A. Heyvaert, J.-L. Renchon en A. Ch. Van Gysel. Voor nadere gegevens over de evolutie van de opvatting van het huwelijk, zie meer bepaald de tekst van J.-L. Renchon inzake de juridische draagwijdte van het huwelijk, blz. 5, 6 en 7.

les comportements de la vie intime des époux qui ont accompagné le délitement progressif de leur relation.

Cette conception se heurte cependant à la signification juridique actuellement attribuée au mariage. La signification juridique du mariage laisse toujours aujourd'hui à chaque époux le droit d'attendre de son conjoint qu'il respecte ses obligations de cohabitation, de fidélité, d'assistance et de secours tant que dure leur union et qu'il assume ses responsabilités acceptées lors de son engagement par le mariage.

2. Les partisans de la suppression du divorce pour cause déterminée considèrent en outre que la procédure judiciaire ne doit plus contribuer à aiguïser les conflits entre les époux. Au contraire, elle devrait contribuer à l'apaiser¹². Ceux-ci estiment que pour «dédramatiser» la dissolution du mariage, il conviendrait de supprimer purement et simplement la procédure en divorce pour cause déterminée. En n'offrant aux époux la possibilité de divorcer que par consentement mutuel ou pour cause de désunion irrémédiable, on empêcherait les époux de chercher à s'imputer une faute et à désigner un «coupable» à leur désunion et on pourrait espérer une diminution des divorces «conflictuels».

Ce n'est pas le point de vue de tous. I. Théry rappelle ainsi très justement que le droit doit veiller à ne pas attiser les conflits mais qu'il ne doit pas ériger des modèles de «bon divorce», que la négociation ne vaut pas dans tous les cas et qu'il est des conflits légitimes que la justice se doit de traiter et non de disqualifier de façon moralisante¹³.

leven met zijn partner, is men ook in rechte geneigd zulks niet langer als een fout te beschouwen, evenmin als de manier waarop de partners in een geleidelijk tel-oorgaande relatie zich in hun persoonlijke leven gedragen.

Die opvatting is evenwel in strijd met de juridische betekenis die heden ten dage aan het huwelijk wordt toegekend. Volgens die juridische betekenis van het huwelijk heeft iedere echtgenoot thans nog steeds het recht van zijn echtgenoot te verwachten dat hij zijn verplichtingen inzake samenwonen, trouw, bijstand en hulp nakomt zolang het huwelijk duurt, en dat hij de verantwoordelijkheid opneemt waartoe hij zich bij het aangaan van het huwelijk heeft verbonden.

2. De voorstanders van het opheffen van de echtscheiding op grond van bepaalde feiten zijn bovendien van mening dat de gerechtelijke procedure niet langer (zoals thans het geval is) zou mogen bijdragen tot het aanscherpen van de conflicten tussen de echtgenoten, maar eerder de lont uit het kruitvat zou moeten halen¹². Om de ontbinding van het huwelijk minder «dramatisch» te maken, moet volgens hen de procedure tot echtscheiding op grond van bepaalde feiten zonder meer worden opgeheven. Door voor de echtgenoten de mogelijkheden om uit de echt te scheiden te beperken tot de echtscheiding door onderlinge toestemming en de echtscheiding op grond van een duurzame ontwijking van het huwelijk, zou worden voorkomen dat de echtgenoten erop uit zijn een fout aan te wijzen en een «schuldige» voor de ontwijking van hun huwelijk aan te wijzen. Zulks zou het aantal «vechtscheidingen» kunnen doen dalen.

Dat standpunt wordt niet door iedereen gedeeld. Zo wijst I. Théry er zeer terecht op dat het recht er moet op toezien dat conflicten niet worden aangescherpt, maar dat het geen model voor een «goede scheiding» mag instellen; bovendien kan niet in alle gevallen worden onderhandeld en zijn er gewettigde conflicten, waarin justitie op een niet-moraliserende manier moet bemiddelen¹³.

¹² N. Dandoy, *op. cit.*, p. 649.

¹³ I. Théry et F. Dekeuwer-Defossez ont proposé plutôt de réduire les conséquences patrimoniales de l'attribution des torts. I. Théry propose ainsi de supprimer totalement le lien entre la faute et l'attribution d'une pension alimentaire.

¹² N. Dandoy, *op. cit.*, blz. 649.

¹³ I. Théry en F. Dekeuwer-Defossez hebben voorgesteld eerder de vermogensrechtelijke gevolgen van de echtscheiding op grond van schuld in te perken. Zo stelt I. Théry voor de schuld en de toekenning van alimentatie volledig van elkaar los te koppelen.

Chez nous aussi, A.C. Van Gysel considère que «malgré les déclarations de certains, selon lesquels les torts sont toujours partagés,..., la faute existe dans le divorce, elle est parfois unilatérale, et on peut souvent la démontrer»¹⁴.

3. Certains partisans de la suppression du divorce pour faute considèrent que l'époux indéniablement coupable d'actes fautifs comme des actes de violence,... doit être sanctionné par des voies spécifiques, pénales ou indemnitaires mais distinctes du divorce. Nous estimons cependant que ce type de sanction risque de mener les époux dans des voies encore plus contentieuses renforçant plus encore que la procédure de divorce pour faute, les sentiments de haine et de rancœur chez les époux¹⁵.

Nous pensons que la réforme des causes de divorce ne doit aucunement déresponsabiliser les conjoints dès lors que l'un d'eux viole gravement ou de façon régulière ses devoirs et ses obligations nées du mariage.

Exemples:

Civ. Liège (1er Ch.), 17 mars 1997: «Le fait de s'adonner à la boisson, d'avoir un comportement violent à l'égard de son épouse et de tiers, de négliger ses obligations familiales au point d'être condamné pour abandon de famille, justifie que le divorce soit prononcé aux torts du mari».

Civ. Tournai, 30 juin 1997, J.L.M.B., 1997, 1584: «Le viol commis par l'époux sur la nièce de son épouse pendant la vie commune des époux est constitutif à la fois d'adultère et d'excès, sévices ou injures graves».

¹⁴ Rapport du Comité d'avis pour l'émancipation sociale du 16 mai 2002. En outre, on ne peut imposer à un époux de payer une pension alimentaire à l'autre dès lors que ce dernier est responsable du divorce par son adultère ou autre manquement grave aux obligations nées du mariage. Dès lors, la procédure en divorce pour cause de désunion irrémédiable n'empêchera pas les époux de se battre juridiquement pour tenter de se soustraire à leur obligation alimentaire après divorce.

¹⁵ Dans ce sens, voyez les conclusions du Rapport Dekeuwer sur la réforme du droit de la famille en France, «*Rénover le droit de la famille?*», p. 79.

Ook bij ons schrijft A. C. Van Gysel het volgende: «Ondanks de verklaringen van sommigen dat «het ongelijk nooit eenledig is» (...), kan bij echtscheiding van schuld sprake zijn, ligt ze soms bij één partij en kan ze vrij vaak worden aangeduid.»¹⁴.

3. Sommige voorstanders van de opheffing van de echtscheiding op grond van schuld zijn van mening dat de echtgenoot die zich onmiskenbaar schuldig heeft gemaakt aan foutieve handelingen, zoals geweldpleging enzovoort, een specifieke straf verdient (strafrechtelijk dan wel door het opleggen van een schadevergoeding), maar dan wel los van de echtscheiding. Wij vrezen echter dat soortgelijke sancties het conflict tussen de echtgenoten nog meer zal aanscherpen, en dat de haat- en wrokgevoelens van de echtgenoten ten top zullen worden gedreven, meer nog dan in het kader van een procedure tot echtscheiding op grond van schuld¹⁵.

Wij zijn van mening dat de hervorming van de echtscheidingsgronden een echtgenoot die zijn huwelijkse verplichtingen ernstig of geregeld schendt, geenszins in staat mag stellen zich aan zijn verantwoordelijkheid te onttrekken.

Voorbeelden:

De Burgerlijke rechtbank van Luik (1e kamer) acht het op 17 maart 1997 volkomen gerechtvaardigd dat een echtscheiding ten nadele van een man wordt uitgesproken indien die zich overgeeft aan de drank, zich gewelddadig gedraagt ten aanzien van zijn vrouw en derden en zijn familiale verplichtingen verwaarloost, wat hem zelfs een veroordeling op grond van familieverlating heeft opgeleverd.

Volgens de Burgerlijke rechtbank van Doornik (30 juni 1997, J.L.M.B., 1997, blz. 1584) heeft een echtgenoot die tijdens het samenwonen met zijn echtgenote haar nichtje heeft verkracht, zich schuldig gemaakt zowel aan overspel als aan ernstige excessen, mishandeling of beledigingen.

¹⁴ Verslag van het Adviescomité voor de Sociale Emancipatie van 16 mei 2002. Tevens kan men een echtgenoot niet verplichten onderhoudsgeld te betalen aan de partner als die aan de basis ligt van de echtscheiding op grond van overspel of een andere ernstige schending van de bij het huwelijk aangegane verplichtingen. De procedure tot echtscheiding op grond van duurzame ontwijking van het huwelijk zal dus niet voorkomen dat de echtgenoten een juridische strijd leveren in een poging om te ontkomen aan hun verplichting tot het betalen van onderhoudsgeld na de echtscheiding.

¹⁵ Zie terzake de besluiten van het Verslag-Dekeuwer over de hervorming van het familierecht in Frankrijk, «*Rénover le droit de la famille?*», blz. 79.

Liège, 11 décembre 1995, Rev. trim. dr. fam., 1996, 343: «Il y a cause de divorce lorsque l'épouse, condamnée par le juge pénal pour non-représentation d'enfant, a agi de façon délibérée pour séparer les enfants de leur père».

Nous pensons donc que la suppression pure et simple du divorce basé sur le comportement fautif d'un des époux n'est pas souhaitable¹⁶.

Nous estimons cependant que la définition des faits constitutifs du divorce pour cause déterminée mérite d'être revue. Nous proposons d'abandonner la notion d'excès, de sévices et d'injures graves, assez largement interprétées par la jurisprudence¹⁷, et proposons une définition de la notion de faute qui fait référence aux devoirs et aux obligations nées du mariage. Nous proposons un texte qui s'inspire du droit français récemment modifié et suivant lequel «Chacun des époux peut demander le divorce pour cause de faits, imputables à l'autre époux, qui constituent une violation grave ou répétée des devoirs et obligations nées du mariage et qui rendent intolérable le maintien de la vie commune.».

Nous pensons par ailleurs que, dans le cadre de la procédure en divorce pour cause déterminée, il faut encourager les conjoints et le juge à recourir aux services d'un médiateur familial ainsi que le permettent déjà les articles 734*bis* et suivants du Code judiciaire tels qu'introduits par la loi sur la médiation familiale du 19 février 2001. Cette médiation doit permettre à chaque conjoint de faire part de ses souffrances intimes,

Volgens een vonnis in Luik van 11 december 1995 (Rev. trim. dr. fam., 1996, blz. 343) is er sprake van een echtscheidingsgrond wanneer de echtgenote, die door de strafrechter is veroordeeld op grond van het niet-naleven van bezoekrecht, vrijwillig aldus heeft gehandeld om de kinderen van hun vader te scheiden.

Wij achten het bijgevolg niet wenselijk dat de echtscheiding op grond van foutief gedrag van één van de echtgenoten zonder meer zou worden opgeheven.¹⁶

Wij zijn echter voorstander van een nieuwe definitie van de feiten die aanleiding geven tot een echtscheiding op grond van bepaalde feiten. We stellen voor af te stappen van de begrippen «gewelddaden», «mishandeling» en «grove beledigingen», die door de rechtsprekende instanties nogal ruim worden geïnterpreteerd¹⁷. In plaats daarvan suggereren wij een definitie van het begrip «fout» waarbij wordt verwezen naar de taken en plichten die het huwelijk met zich brengt. Ons voorstel behelst een tekst die uitgaat van de Franse wettelijke regeling, die recent werd gewijzigd en waarin een en ander als volgt wordt gesteld: «*Chacun des époux peut demander le divorce pour cause de faits, imputables à l'autre époux, qui constituent une violation grave ou répétée des devoirs et obligations nées du mariage et qui rendent intolérable le maintien de la vie commune.*».

Voorts vinden wij dat, in het kader van een procedure tot echtscheiding op grond van bepaalde feiten, de partners en de rechter ertoe moeten worden aangespoord een beroep te doen op een bemiddelaar in familiezaken, zoals dat mogelijk wordt gemaakt bij de artikelen 734*bis* en volgende van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 februari 2001 betreffende de proceduregebonden bemiddeling in fa-

¹⁶ Voyez en ce sens, Dekeuwer-Defossez (op.cit., p.79) qui souligne aussi qu'une telle évolution ne semble pas correspondre à une demande sociale majoritaire et qu'elle pourrait avoir des effets tout à fait symbolique. Le groupe de travail qu'elle présidait a donc écarté la suppression du divorce pour faute à l'unanimité.

¹⁷ Les tribunaux considèrent qu'il y a adultère, excès, sévices ou injures graves si quatre conditions sont remplies: le manquement aux obligations réciproques nées du mariage doit être grave, il doit être volontaire et imputable à l'époux qui en est l'auteur, il doit avoir un caractère offensant pour l'époux qui en est la victime et, enfin, la cause doit être postérieure au mariage ou, à tout le moins, concomitante à celui-ci – J.-P. Masson et V. Pouleau, «Le rôle et la volonté des parties en matière de divorce», Rev. trim. dr. fam., 3/1998, p. 419.

¹⁶ Zie terzake Dekeuwer-Defossez (op. cit., blz. 79), die er ook op wijst dat een soortgelijke evolutie niet lijkt te kaderen in een behoefte van de meerderheid van de bevolking, en aldus een verwaarloosbaar effect zou kunnen hebben. Daarom heeft de door haar voorgezeten werkgroep de opheffing van de echtscheiding op grond van schuld eenparig weggestemd.

¹⁷ Volgens de rechtbanken is er sprake van overspel, gewelddaden, mishandeling of grove beledigingen wanneer aan vier voorwaarden wordt voldaan: de tekortkoming aan de uit het huwelijk voortvloeiende wederzijdse verplichtingen moet ernstig zijn, ze moet gewild zijn en toe te schrijven aan de partner die tekort is geschoten, ze moet beledigend zijn voor de partner die er het slachtoffer van is en, tot slot, de oorzaak van de tekortkoming moet dateren van ná het huwelijk of er op zijn minst mee verband houden Zie: J.-P. Masson en V. Pouleau, «Le rôle et la volonté des parties en matière de divorce», Rev. trim. dr. fam., 3/1998, blz. 419.

de prendre conscience des intérêts communs qui subsistent malgré la séparation du couple et qui nécessitent des décisions communes¹⁸.

3. Transformation de la séparation de fait en un divorce pour cause de désunion irrémédiable

Les époux ont la possibilité de divorcer après une séparation de fait d'une durée de deux ans¹⁹. Ce mode de divorce repose en principe sur l'idée de permettre aux époux n'ayant pas de faute grave à se reprocher ou ne souhaitant pas en faire état, de divorcer via la simple vérification d'une séparation d'une certaine durée.

La pratique démontre cependant que toute la procédure en divorce après séparation de fait est empoisonnée par le débat sur la responsabilité de la séparation, l'enjeu pour chacun des époux consistant, soit à obtenir, soit à ne pas payer la pension alimentaire après divorce, dont la charge incombe en principe, à l'époux qui impose le divorce à l'autre^{20 21}. Il y a donc lieu de considérer aujourd'hui que le divorce après séparation de fait de deux ans est, dans le souci de privilégier

milieuzaken. Dankzij die bemiddelingsprocedure moet elke partner in staat worden gesteld uiting te geven aan zijn persoonlijk lijden en zich tegelijk ook bewust te worden van de gemeenschappelijke belangen die ondanks de scheiding blijven bestaan en die gemeenschappelijke beslissingen vergen¹⁸.

3. Omvorming van de feitelijke scheiding tot een echtscheiding op grond van een duurzame ontwrichting van het huwelijk

De partners kunnen uit de echt scheiden na een feitelijke scheiding van twee jaar¹⁹. Die manier om uit de echt te scheiden gaat in beginsel uit van de idee dat partners die elkaar geen ernstige fout te verwijten hebben of die daar geen kond van wensen te doen, de mogelijkheid moeten krijgen hun echtscheiding te voltrekken door gewoon de duur van de feitelijke scheiding te doen nagaan.

De praktijk toont echter aan dat elke echtscheidingsprocedure na feitelijke scheiding uiteindelijk toch problemen geeft die betrekking hebben op de verantwoordelijkheid voor de scheiding en op de belangen van elk van beide partners. We denken daarbij aan de vraag wie een uitkering tot onderhoud krijgt, respectievelijk moet betalen; in principe is die uitkering verschuldigd door de partner die de echtscheiding aan de ander oplegt^{20 21}. Tegenwoordig is het dus aangewezen de

¹⁸ Cet avis est aussi celui de J. Théry, Couple, filiation, op.cit., p. 115.

¹⁹ Depuis la loi du 16 avril 2000. Sur ce point, voyez S. Demars, «Développements récents en matière de divorce pour cause de séparation de fait; analyse de la loi du 16 avril 2000 et de l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 3 mai 2000», Revue trimestrielle de droit familial, 3, 2000, p. 345.

²⁰ En vertu de l'article 306 du Code civil:

· l'époux qui, après une séparation de fait, sollicite le divorce est présumé responsable de l'échec conjugal et, de ce fait, doit porter la responsabilité de la séparation;

· il peut renverser la présomption en apportant la preuve que la séparation de fait est imputable aux fautes et aux manquements de l'autre époux.

«Les fautes et manquements ne doivent pas avoir la gravité qu'on exige de faits susceptibles de constituer des injures graves justifiant le divorce», Brux. (3ème Ch.), 24 mars 1998, Divorce 2000/4, p. 58.

La Cour de cassation a rappelé que le renversement de la présomption implique la preuve que la séparation mais aussi son maintien sont imputables au conjoint défendeur, Cass., 13.12.1990, Rev. trim. dr. fam., 1991, p. 339 – Liège, 27 avril 1998, Rev. trim. dr. fam., 1999, 634: «Afin de renverser la présomption de faute qui pèse sur lui en vertu de l'article 306, C. Civ., le demandeur en divorce pour cause de séparation de fait ... doit établir que les fautes et manquements de l'autre époux sont la cause de la séparation et de son maintien.»

¹⁸ Dat is ook de mening van J. Théry in «Couple, filiation», op. cit., blz. 115.

¹⁹ Sinds de wet van 16 april 2000. Zie, wat dat betreft, S. Demars, «Développements récents en matière de divorce pour cause de séparation de fait; analyse de la loi du 16 avril 2000 et de l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 3 mai 2000», Rev. trim. dr. fam., 3, 2000, blz. 345.

²⁰ Op grond van artikel 306 van het Burgerlijk Wetboek:

· wordt de partner die na een feitelijke scheiding de echtscheiding aanvraagt, geacht verantwoordelijk te zijn voor het mislopen van het huwelijk, waardoor hij of zij ook de verantwoordelijkheid voor de scheiding moet dragen;

· kan de betrokkene dat vermoeden evenwel omkeren door het bewijs te leveren dat de feitelijke scheiding te wijten is aan de fouten en tekortkomingen van de andere partner.

Zie Brussel (3de kamer), 24 maart 1998, divorce 2000/4, blz. 58: «Les fautes et manquements ne doivent pas avoir la gravité qu'on exige de faits susceptibles de constituer des injures graves justifiant le divorce.»

Het Hof van Cassatie heeft eraan herinnerd dat, om de omkering van bovengenoemd vermoeden te verkrijgen, moet worden aangetoond dat de scheiding, evenals de instandhouding ervan, toe te schrijven zijn aan de partner-verweerder. Zie Cass., 13 december 1990, Rev. trim. dr. fam., 1991, blz. 339 en Luik, 27 april 1998, Rev. trim. dr. fam., 1999, blz. 634: «Afin de renverser la présomption de faute qui pèse sur lui en vertu de l'article 306, C. Civ., le demandeur en divorce pour cause de séparation de fait (...) doit établir que les fautes et manquements de l'autre époux sont la cause de la séparation et de son maintien.»

l'époux auquel le divorce est imposé, parfois contre son gré, une simple variante du divorce pour faute.

Nous considérons qu'il y a lieu aujourd'hui d'abandonner cette présomption de culpabilité qui pèse sur le demandeur en divorce suite à une séparation de fait et qui repose sur une conception contestable selon laquelle le divorce est demandé par l'époux coupable de la rupture de la vie commune, ce qui est en contradiction avec le fondement même du divorce pour cause de séparation de fait, qui est celui d'un divorce sans faute, pour cause de désunion irrémédiable.

L'article 232 du Code civil qui définit les conditions du divorce pour cause de séparation de fait de plus de 2 ans prévoit déjà que le divorce pour cause de séparation de fait n'est admissible que s'il ressort de la situation de séparation qu'il y a «désunion irrémédiable» entre les époux.

Le législateur de 1974 a en effet refusé que la seule séparation de fait des époux durant une période déterminée ne devienne une cause automatique de divorce. Il a ainsi imposé une condition supplémentaire au divorce, soumise au souverain pouvoir d'appréciation du

Le débat sur l'imputabilité de la séparation et de son maintien peut connaître plusieurs issues:

- le demandeur en divorce ne parvient pas à renverser la présomption qui pèse sur lui et le divorce sera présumé prononcé contre lui seul;
- le demandeur renverse la présomption en prouvant que la séparation et son maintien sont exclusivement imputables à l'époux défendeur;

- le juge constate que les deux époux sont fautifs et le divorce est alors considéré comme prononcé à charge des deux époux. Ce n'est que si l'époux demandeur en divorce parvient à prouver son «innocence», c'est-à-dire l'exclusive responsabilité de l'époux défendeur dans la séparation de fait et son maintien que l'époux demandeur pourra bénéficier d'une pension alimentaire.

Si le juge constate que la séparation est imputable aux fautes et manquements réciproques des parties ou si le demandeur en divorce ne peut renverser la présomption (c'est-à-dire des fautes et manquements dans le chef exclusif de l'époux défendeur), le demandeur en divorce restera privé du bénéfice de la pension alimentaire après divorce.

²¹ N. Dandoy, «Divorce pour séparation de fait à l'incidence des torts réciproques des deux époux», note sous Liège, 27 avril 1998, *Revue trimestrielle de droit familial*, 4, 1999, p.634.

chtscheiding na een feitelijke scheiding van twee jaar gewoon te beschouwen als een variante op de echtscheiding op grond van een fout, teneinde tegemoet te komen aan de niet-aanvragende partner, aan wie de echtscheiding soms wordt opgedrongen.

Naar ons oordeel is de tijd gekomen om een einde te maken aan dat vermoeden van schuld waarmee de aanvrager van een echtscheiding op grond van feitelijke scheiding wordt geconfronteerd. De grondslag van dat vermoeden is immers betwistbaar: als zou de aanvrager van de echtscheiding per definitie schuldig zijn voor het verbreken van de samenwoning! Die idee is in tegenspraak met het fundamentele uitgangspunt dat de echtscheiding wegens feitelijke scheiding foutloos is, want te wijten aan een duurzame ontwrichting van het huwelijk.

Artikel 232 van het Burgerlijk Wetboek, waarin de voorwaarden zijn opgenomen om echtscheiding te kunnen vorderen op grond van feitelijke scheiding van meer dan twee jaar, bepaalt nu al dat die vorm van echtscheiding slechts kan worden toegekend indien uit de feitelijke scheiding een «duurzame ontwrichting» blijkt.

De wetgever van 1974 heeft immers niet gewild dat de partners automatisch uit de echt zouden kunnen scheiden, zodra zij gedurende een bepaalde periode gescheiden hebben geleefd. Aldus wordt de echtscheiding onderworpen aan een bijkomende voorwaarde,

De vraag wie voor de scheiding en de instandhouding ervan verantwoordelijk is, kan voor de partijen op verschillende manieren uitdraaien:

- de aanvrager van de echtscheiding slaagt er niet in het op hem of haar rustende vermoeden om te keren, waardoor de echtscheiding wordt geacht tegen hem of haar alleen te zijn uitgesproken;
- de aanvrager van de echtscheiding slaagt er wél in dat vermoeden om te keren door aan te tonen dat de feitelijke scheiding en de handhaving daarvan uitsluitend te wijten zijn aan de partner-verweerder;
- de rechter stelt vast dat de beide partners een fout kan worden aangewezen, met als gevolg dat de echtscheiding wordt geacht tegen hen beiden te zijn uitgesproken.

De partner die de echtscheiding aanvraagt, kan slechts een uitkering tot levensonderhoud genieten indien hij of zij het bewijs kan leveren van zijn of haar «onschuld», dat wil zeggen van het feit dat de partner-verweerder als enige verantwoordelijk is voor de feitelijke scheiding en de instandhouding ervan.

Indien de rechter vaststelt dat de feitelijke scheiding te wijten is aan fouten en tekortkoming van de beide partijen of indien de aanvrager van de echtscheiding er niet in slaagt het op hem of haar rustende vermoeden om te keren (met andere woorden: aan te tonen dat alléén de partner-verweerder fouten en tekortkomingen kunnen worden aangewezen), blijft de aanvrager van de echtscheiding verstoken van een uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding.

²¹ N. Dandoy, «Divorce pour séparation de fait à l'incidence des torts réciproques des deux époux», commentaar bij Luik, 27 april 1998, *Rev. trim. dr. fam.*, 4/1999, blz. 634.

juge qui a pour mission de vérifier s'il ne subsiste pas, malgré tout, une chance de réconciliation.

Cette condition «de désunion irrémédiable» n'a jamais joué de rôle significatif. Les juges s'en sont désintéressés. Il leur apparaissait évident que lorsqu'un époux introduit une demande en divorce après x années de séparation de fait, il y avait peu de chance qu'ils se réconcilient.

Nous proposons de revenir à la philosophie qui a présidé à l'élaboration de l'article 232 du Code civil et de restaurer le fondement initial du divorce après séparation de fait (un divorce dégagé de l'idée de faute dans ses causes comme dans ses effets) c'est-à-dire d'en faire un divorce sans faute, pour simple cause de désunion irrémédiable des époux.

Ce divorce pour cause de désunion irrémédiable pourrait être demandé par les deux époux conjointement en cas d'accord entre eux sur le principe du divorce mais pas sur ses conséquences²² ou par l'un d'entre eux à la suite d'une séparation de fait de plus de deux ans.

Le simple dépôt de la requête conjointement par les deux époux constituerait l'indication du caractère irrémédiable de la désunion et l'aveu d'échec du mariage sans que des explications complémentaires ne soient nécessaires. Cette solution rencontrerait en tout état de cause l'exigence croissante du respect de la vie privée.

Dans le souci de ne pas priver trop rapidement du bénéfice des dispositions protectrices du mariage celui des époux qui n'avait pas encore marqué son accord sur le principe du divorce, il y aurait lieu d'empêcher que le divorce ne lui soit imposé via une requête unilatérale de son conjoint sans qu'un délai d'attente ne soit respecté après la cessation de la vie commune²³.

²² Pour répondre aux besoins des époux ne s'entendant que sur le principe du divorce et pas sur ses effets, la France a créé en 1975 le divorce sur demande acceptée qui n'a pas rencontré beaucoup de succès en raison de l'ambiguïté de son fondement - entre la faute et le consentement mutuel - et des défauts techniques de sa procédure qui ont nuit à sa diffusion.

²³ C'est l'idée développée par J.L. Renchon dans le rapport du groupe de travail relatif à la réforme du divorce.

waarover de rechter soeverein kan oordelen. Hij heeft namelijk als taak na te gaan of er ondanks alles geen kans op verzoening blijft bestaan.

Als voorwaarde heeft die «duurzame ontvricting» nooit zwaar gewogen. De rechters hebben er gaandeweg de aandacht voor verloren. Zij vonden het vanzelfsprekend dat er weinig kans op verzoening was als een van de echtgenoten na een aantal jaren feitelijke scheiding een echtscheidingsverzoek formuleerde.

Wij stellen voor terug te keren naar het uitgangspunt van artikel 232 van het Burgerlijk Wetboek en, meer bepaald, naar de idee die oorspronkelijk ten grondslag lag aan de regeling voor de echtscheiding op grond van feitelijke scheiding (te weten: een echtscheiding waarvan noch de oorzaken, noch de gevolgen aan een fout van een van de partners kan worden toegeschreven). Met andere woorden: het is onze bedoeling te komen tot een foutloze echtscheiding, die gewoon voortvloeit uit een duurzame ontvricting van het huwelijk.

Die echtscheiding wegens duurzame ontvricting van het huwelijk zou gezamenlijk door de beide partners kunnen worden aangevraagd, zo zij het wél eens zijn over de oorzaken, doch niet over de gevolgen van hun echtscheiding²², dan wel door één van de partners na een feitelijke scheiding van 2 jaar.

Het feit dat de echtgenoten samen een echtscheidingsverzoek indienen, zou op zich al een aanwijzing zijn dat het huwelijk duurzaam ontvrict is en door de betrokkenen als mislukt wordt beschouwd, zonder dat zij daar nog bijkomende toelichting bij hoeven te geven. Die oplossing zou in ieder geval tegemoet komen aan de steeds vaker geformuleerde eis dat de persoonlijke levenssfeer moet worden geëerbiedigd.

Opdat aan de echtgenoot die nog niet met het principe van de echtscheiding heeft ingestemd, niet al te gauw de maatregelen ter bescherming van het huwelijk worden ontzegd, moet worden verhinderd dat de echtscheiding hem of haar wordt opgelegd via een eenzijdig verzoekschrift van zijn echtgenoot zonder dat na de beëindiging van de samenwoning een wachttijd in acht wordt genomen²³.

²² Om te kunnen inspelen op de behoeften van partners die het wel eens zijn over de oorzaak van hun echtscheiding maar niet over de gevolgen ervan, voerde de Franse wetgever in 1975 de echtscheiding op grond van een aanvaard verzoek (*divorce sur demande acceptée*) in. Die echtscheidingsvorm had echter niet veel succes, doordat ze op een dubbelzinnige grondslag berustte (ergens tussen de fout en de onderlinge toestemming in) en doordat de ingestelde procedure technische gebreken vertoonde.

²³ J.L. Renchon heeft die idee ontwikkeld in het verslag van de werkgroep over de hervorming van het echtscheidingsrecht.

En bref, il y a désunion irrémédiable des époux:

- lorsque les époux comparaissent volontairement sur base de l'article 706 du Code judiciaire ou,
- lorsque les époux sont séparés de fait depuis plus de 2 ans et que l'un d'entre eux demande le divorce.

4. Une «modernisation» des règles relatives à la pension alimentaire

Les effets alimentaires du divorce sont profondément liés à la culpabilité des époux.

Dans l'état actuel de la législation relative au divorce pour faute, seul l'époux «innocent» dispose du droit à une pension alimentaire après divorce dont le fondement est mixte puisqu'il s'agit à la fois d'une indemnité pour le préjudice subi en raison de la faute de l'autre et d'un droit alimentaire à pouvoir assurer son existence dans des conditions équivalentes à celles qui existaient durant la vie commune²⁴. Dans le cadre du divorce après séparation de fait de plus de deux ans, l'article 306 du Code civil attribue le bénéfice de la pension alimentaire à l'époux «contre lequel» le divorce est demandé, l'époux demandant le divorce étant présumé fautif.

Le versement d'une telle pension se justifie parce que le mariage a des effets bien au-delà du divorce et que la dissolution du mariage ne peut mettre fin du jour au lendemain à certains devoirs que les époux ont l'un envers l'autre et envers leurs enfants. Mais elle ne peut pas être considérée comme le moyen de maintenir une forme de protection sociale en faveur de l'un des époux.

Le versement d'une pension alimentaire après divorce doit aujourd'hui être envisagé comme un palliatif aux déséquilibres financiers entre ex-époux qui sont engendrés par la rupture du mariage et qui peuvent être la conséquence des choix communs des époux au cours du mariage plutôt que comme une indemnité destinée à réparer le préjudice de l'époux offensé.

²⁴ Voyez l'article 301 du Code civil.

Kortom, er is duurzame ontwijking tussen de echtgenoten:

- als zij vrijwillig verschijnen op grond van artikel 706 van het Gerechtelijk Wetboek, dan wel
- als zij sinds ten minste 2 jaar feitelijk gescheiden zijn en een van hen de echtscheiding vordert.

4. Een «modernisering» van de regels inzake uitkering tot onderhoud

De gevolgen inzake onderhoud hangen nauw samen met de schuld van de echtgenoten.

In de huidige stand van de wetgeving inzake echtscheiding op grond van schuld heeft alleen de «onschuldige» echtgenoot recht op een uitkering tot onderhoud na de echtscheiding. Die uitkering heeft een gemengde grondslag aangezien het eensdeels gaat om een schadeloosstelling voor de schade als gevolg van de schuld van de andere en anderdeels om een recht op onderhoud om de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen in staat te stellen in zijn bestaan te voorzien op een gelijkwaardige wijze als tijdens het samenleven²⁴. In het kader van de echtscheiding op grond van feitelijke scheiding van meer dan twee jaar kent artikel 306 van het Burgerlijk Wetboek het voordeel van de uitkering tot onderhoud toe aan de echtgenoot «tegen wie» de echtscheiding wordt gevraagd, waarbij er wordt van uitgegaan dat de echtgenoot die de echtscheiding vordert schuldig is.

De betaling van een dergelijke uitkering is gerechtvaardigd omdat het huwelijk nog lang na de echtscheiding uitwerkingen heeft en de ontbinding van het huwelijk niet van de ene op de andere dag een einde mag maken aan bepaalde plichten van de echtgenoten jegens elkaar en jegens hun kinderen. Ze mag echter niet worden beschouwd als een middel om een vorm van sociale bescherming in stand te houden ten behoeve van een van de echtgenoten.

De betaling van een uitkering tot onderhoud na een echtscheiding moet thans worden aanzien als een noodoplossing voor de financiële wanverhoudingen tussen de gewezen echtgenoten die worden veroorzaakt door de beëindiging van het huwelijk en die het gevolg kunnen zijn van de gemeenschappelijke keuzes van de echtgenoten tijdens het huwelijk, en niet als een vergoeding die bestemd is om de schade te herstellen die wordt geleden door de beledigde echtgenoot.

²⁴ Zie artikel 301 van het Burgerlijk Wetboek.

Elle doit permettre de rétablir un équilibre rompu du fait des choix pris en commun par les époux pendant la vie commune. Les choix effectués conjointement par les deux époux pendant le mariage influent effectivement sur les possibilités de s'assurer un revenu après le mariage. Il n'est pas rare que l'un des époux «sacrifie» (du moins partiellement) sa carrière à celle de l'autre ou à l'éducation des enfants. Si ce «sacrifice» a fait perdre à l'un des époux des chances de carrière ou d'évolution professionnelle ou des droits à la retraite, il est équitable de rétablir ces droits «perdus» dans l'intérêt de la famille en imposant à l'époux, dont la situation a été privilégiée, le versement d'une pension alimentaire.

La pension alimentaire doit ainsi être fixée par le juge compte tenu:

- des besoins des époux au moment où le divorce est prononcé;
- de leurs biens et revenus au moment où le divorce est prononcé;
- de leurs possibilités d'en acquérir.

Pour pouvoir déterminer les possibilités pour un époux d'acquérir des revenus, le juge doit prendre en considération les choix qui ont été opérés pendant le mariage en ce qui concerne l'éducation des enfants, la formation que les époux ont reçue, la profession qu'ils ont exercée pendant le mariage. Il doit aussi prendre en considération l'âge, l'état de santé des époux et les enfants à éduquer. La pension alimentaire doit ainsi être accordée à l'époux qui ne dispose pas de revenus suffisants pour assurer sa subsistance et qui ne peut raisonnablement en acquérir pour des raisons qui pourraient être clairement énumérées dans la loi: absence de revenus suffisants pour assurer à l'un des ex-époux sa subsistance, incapacité d'acquérir des revenus futurs en raison de l'âge, de l'état de santé, de carences irréversibles en termes de formation professionnelle...

Le juge doit pouvoir toutefois refuser l'octroi de la pension alimentaire à l'époux jugé responsable du divorce car il aurait commis des faits constitutifs de violations graves ou répétées des devoirs et obligations nées du mariage et qui rendent impossible la poursuite de la vie commune. On peut considérer dans ce cas que l'époux est victime d'un comportement gravement fautif de son conjoint, comportement qui est de nature à justifier qu'il ne soit plus lui-même tenu d'exécuter les

Ze moet de mogelijkheid bieden een evenwicht te herstellen dat verbroken is als gevolg van de keuzes die de echtgenoten gezamenlijk hebben gemaakt tijdens de samenwoning. De gezamenlijke keuzes die de echtgenoten tijdens het huwelijk hebben gemaakt, beïnvloeden immers de mogelijkheden om te zorgen voor een inkomen na het huwelijk. Niet zelden «offert» een van de echtgenoten (althans ten dele) zijn loopbaan op ten behoeve van die van de andere of van de opvoeding van de kinderen. Als een van de echtgenoten als gevolg van die «opoffering» kansen mist inzake loopbaan, evolutie van de beroepssituatie of de pensioenrechten, is het billijk dat zijn «verloren» rechten worden hersteld in het belang van het gezin door aan de echtgenoot wiens situatie werd bevoordeeld de storting van een uitkering tot onderhoud op te leggen.

De rechter moet de uitkering tot onderhoud dus vaststellen rekening houdend met:

- de noden van de echtgenoten op het ogenblik dat de echtscheiding wordt uitgesproken;
- hun goederen en inkomsten op het ogenblik dat de echtscheiding wordt uitgesproken;
- hun mogelijkheden om goederen en inkomsten te verwerven.

Om te kunnen bepalen welke mogelijkheden een echtgenoot zoal heeft om inkomsten te verwerven, moet de rechter rekening houden met de keuzes die tijdens het huwelijk zijn gemaakt in verband met de opvoeding van de kinderen, met de opleiding van de echtgenoten en met het beroep dat ze tijdens het huwelijk hebben uitgeoefend. Hij moet tevens de leeftijd, de gezondheidstoestand van de echtgenoten en de op te voeden kinderen in aanmerking nemen. Zo moet de uitkering tot onderhoud worden toegekend aan de echtgenoot die niet over voldoende inkomsten beschikt om in zijn levensonderhoud te voorzien en die er redelijkerwijze geen kan verwerven om redenen die duidelijk in de wet zouden kunnen worden opgesomd: gebrek aan voldoende inkomsten om in het levensonderhoud van een van de echtgenoten te voorzien, onvermogen om toekomstige inkomsten te verwerven wegens de leeftijd, de gezondheidstoestand, onomkeerbare lacunes inzake beroepsopleiding...

De rechter moet evenwel de mogelijkheid hebben om de toekenning van de uitkering tot onderhoud te weigeren aan de echtgenoot die wordt geacht verantwoordelijk te zijn voor de echtscheiding omdat hij feiten zou hebben gepleegd die een ernstige of herhaalde schending uitmaken van de huwelijksplichten en –verplichtingen en die het verder echtelijk samenleven onmogelijk maken. Men mag er in dat geval van uitgaan dat de echtgenoot het slachtoffer is van een ernstig schuldig

engagements souscrits lors du mariage et, notamment les engagements alimentaires²⁵.

En aucun cas, le montant de la pension alimentaire ne peut excéder le tiers des revenus de l'époux débiteur de la pension. Cette modification répond à un arrêt de la Cour d'arbitrage (arrêt n°48/2000; *Moniteur belge* du 5 juillet 2000, 2ème éd., pp.23843 et 23844) qui a jugé que l'article 307bis violait les articles 10 et 11 de la Constitution. Cet article ne prévoit pas en effet de limite au montant de la pension alimentaire à verser par le débiteur d'aliments dans le cadre d'un divorce pour cause de séparation de fait, limite qui est en revanche imposée au montant de la pension alimentaire versée dans le cadre d'un divorce pour cause déterminée en vertu de l'article 301, § 4, du Code civil.

La pension alimentaire peut être versée pour une durée déterminée. Il ne semble en effet pas inéquitable aujourd'hui d'encourager chacun des époux à assurer eux-mêmes autant que possible et aussi rapidement que possible leur subsistance après divorce²⁶ et de limiter dans le temps, si les conditions le permettent, les rapports juridiques entre les ex- époux.

Le versement de la pension alimentaire pourrait cependant parfaitement être prolongé jusqu'au décès de l'époux dans certaines circonstances, par exemple dans le cas d'un mariage de longue durée ou au cours duquel les enfants ont été éduqués par un des parents qui y a consacré une partie, voire la totalité de sa vie professionnelle, etc. Le juge évaluera chaque situation.

Il est également prévu que le juge peut imposer au débiteur de la pension le paiement d'un capital, sous quelque forme que ce soit. Actuellement, il n'y a aucune possibilité pour le créancier alimentaire d'obtenir le paiement d'un capital si le débiteur ne l'accepte pas. Le présent projet crée cette possibilité qui peut être une solution dans les situations où le juge estime précisément qu'il ne serait pas opportun que la pension alimentaire soit payée pendant un trop long délai.

²⁵ Note du Centre de droit de la personne, de la famille et de son patrimoine de la Faculté de droit de l'U.C.L. au Groupe de travail Familles et Justice dans le cadre des États généraux des Familles.

²⁶ La Cour de cassation a déjà estimé que la pension alimentaire versée consécutivement à un divorce peut être limitée dans le temps (Cass., 15 mars 1991, R.W., 1991-92, 45).

gedrag van zijn echtgenoot dat kan rechtvaardigen dat hijzelf niet meer verplicht is om de verbintenissen na te komen die bij het huwelijk zijn aangegaan en meer bepaald de verbintenissen inzake onderhoud²⁵.

Het bedrag van de uitkering tot onderhoud mag in geen geval hoger liggen dan een derde van de inkomsten van de alimentatieplichtige echtgenoot. Die wijziging beantwoordt aan een arrest van het Arbitragehof arrest nr. 48/2000, *Belgisch Staatsblad* van 5 juli 2004, tweede editie, blz. 23843 en 23844), waarin het Hof oordeelt dat artikel 307bis de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schond. Dat artikel stelt immers geen grens vast voor het bedrag van het door de alimentatieplichtige verschuldigde alimentatiegeld in het kader van een echtscheiding op grond van feitelijke scheiding, terwijl daarentegen wel een maximum is opgelegd voor het alimentatiegeld in het kader van een echtscheiding op grond van bepaalde feiten krachtens artikel 301, § 4, van het Burgerlijk Wetboek.

De uitkering tot onderhoud kan voor een bepaalde duur worden gestort. Het lijkt thans immers niet onbillijk elk van de echtgenoten ertoe aan te zetten zoveel en zo snel mogelijk zelf te voorzien in zijn of haar levensonderhoud na een echtscheiding²⁶ en, indien de omstandigheden het toelaten, de rechtsverhoudingen tussen de gewezen echtgenoten te beperken in de tijd.

De betaling van de uitkering tot onderhoud zou in bepaalde omstandigheden evenwel perfect kunnen worden verlengd tot op het ogenblik van het overlijden van de echtgenoot, bijvoorbeeld in het geval van een huwelijk dat lang stand heeft gehouden of tijdens hetwelk de kinderen werden opgevoed door een van de ouders, die er een gedeelte of zelfs zijn hele beroepsleven heeft aan besteed enzovoort. De rechter zal iedere situatie afzonderlijk beoordelen.

Voorts is erin voorzien dat de rechter de alimentatieplichtige de uitbetaling van een kapitaal in ongeacht welke vorm kan opleggen. Thans kan de alimentatiegerechtigde op generlei wijze de uitbetaling van een kapitaal verkrijgen zo de alimentatieplichtige daar niet mee instemt. Die met dit wetsvoorstel aangereikte mogelijkheid kan een oplossing bieden in situaties waarin de rechter juist van oordeel is dat het niet wenselijk ware de uitkering tot onderhoud gedurende een al te lange termijn te betalen.

²⁵ Nota van het «Centre de droit de la personne, de la famille et de son patrimoine» van de rechtsfaculteit van de UCL aan de werkgroep Gezin en recht, in het raam van de Staten-generaal van het gezin.

²⁶ Het Hof van Cassatie heeft al geoordeeld dat de uitkering tot onderhoud die na een echtscheiding wordt uitgekeerd, in de tijd beperkt mag worden (Cass. 15 maart 1991, R.W., 1991-92, 45).

Dans tous les cas, le remariage ou la cohabitation légale de l'époux créancier mettrait fin bien entendu au droit à la pension alimentaire.

COMMENTAIRES DES ARTICLES

Articles 2 et 3

Ces articles proposent une définition légale plus restrictive de la notion de «faute» dans le cadre du divorce pour cause déterminée. La disposition proposée est inspirée de l'article 242 en projet du Code civil français.

Art. 4

Cet article institue le divorce pour cause de désunion irrémédiable.

Art. 5 et 6

La loi ne permet aux époux de divorcer par consentement mutuel que s'ils ont au moins 20 ans et deux ans de mariage. Considérant qu'il faut continuer à assouplir les conditions légales du divorce par consentement mutuel car il offre aux époux l'occasion de se séparer dans de bonnes conditions, ces articles proposent de réduire ce délai à un an et de supprimer la condition relative à l'âge des époux.

Art. 7 et 8

Les articles 299 et 300 du Code civil, relatifs aux avantages faits par un époux à l'autre dans le cadre d'un contrat de mariage ou pendant le mariage et aux institutions contractuelles sont aménagés afin de limiter leur application au divorce obtenu pour faute de l'autre.

Art. 9, 10, 11 et 12

Ces articles révisent les articles du Code civil relatifs à la pension alimentaire.

Ingeval de alimentatiegerechtigde echtgenoot hertrouwt of wettelijk gaat samenwonen, vervalt uiteraard hoe dan ook het recht op de uitkering tot onderhoud.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikelen 2 en 3

Deze artikelen voorzien in een striktere wettelijke omschrijving van het begrip «schuld» in het kader van de echtscheiding op grond van bepaalde feiten. De voorgestelde bepaling is geïnspireerd op ontwerp-artikel 242 van het Franse *Code civil*.

Art. 4

Bij dit artikel wordt de echtscheiding op grond van duurzame ontwrichting ingesteld.

Art. 5 en 6

Krachtens de wet mogen echtgenoten alleen door onderlinge toestemming uit de echt scheiden indien ze ten minste 20 jaar oud en twee jaar gehuwd zijn. Overwegende dat de wettelijke voorwaarden voor echtscheiding door onderlinge toestemming verder dienen te worden versoepeld omdat de echtgenoten aldus in goede omstandigheden uit elkaar kunnen gaan, wordt in deze artikelen voorgesteld de desbetreffende termijn terug te brengen tot één jaar en de leeftijdsvoorwaarde voor de echtgenoten af te schaffen.

Art. 7 en 8

De artikelen 299 en 300 van het Burgerlijk Wetboek hebben betrekking op de voordelen die een van de echtgenoten in het kader van een huwelijkscontract of tijdens het huwelijk aan de andere heeft verleend, alsmede op de contractuele erfstellingen. Die artikelen worden aangepast teneinde de toepassing ervan te beperken tot gevallen waarin de echtscheiding werd verkregen op grond van de schuld van de andere echtgenoot.

Art. 9, 10, 11 en 12

Via deze artikelen worden de artikelen van het Burgerlijk Wetboek betreffende de uitkering tot onderhoud herzien.

Art. 13

Cet article modifie l'intitulé du chapitre XI et de la section 1 de la quatrième partie du livre IV. Toutes les dispositions de la section 1 concernant le divorce pour cause déterminée s'appliquent au divorce pour cause de désunion irrémédiable.

Art. 14 et 15

Ces articles adaptent le Code judiciaire à l'introduction dans notre législation du divorce pour cause de désunion irrémédiable.

Art. 16 et 17

Ces dispositions visent à simplifier la procédure en divorce par consentement mutuel en supprimant la seconde comparution des parties devant le juge.

Dans bien des cas, en effet, la seconde comparution personnelle des époux est tout à fait inutile.

La proposition offre toutefois la possibilité pour le juge d'imposer une seconde comparution aux époux, le juge appréciant l'opportunité de celle-ci selon la complexité de la situation ou la qualité de l'accord des époux.

Art. 18

Cet article règle l'application de la loi dans le temps: la loi s'applique aux procédures en cours.

Melchior WATHELET (cdH)

Art. 13

Dit artikel wijzigt het opschrift van hoofdstuk XI, alsmede dat van het vierde deel, hoofdstuk IV, afdeling 1. Alle in afdeling 1 vervatte bepalingen betreffende de echtscheiding op grond van bepaalde feiten gelden voor de echtscheiding op grond van duurzame ontwrichting.

Art. 14 en 15

Door middel van deze artikelen wordt het Gerechtelijk Wetboek aangepast aan de in onze wetgeving ingestelde echtscheiding op grond van duurzame ontwrichting.

Art. 16 en 17

Deze bepalingen strekken ertoe de procedure inzake echtscheidingen door onderlinge toestemming te vereenvoudigen, door de bepaling af te schaffen dat de partijen een tweede maal voor de rechter moeten verschijnen.

In nogal wat gevallen is het immers volstrekt nutteloos de echtgenoten een tweede maal persoonlijk voor de rechter te laten verschijnen.

Niettemin biedt het wetsvoorstel de rechter de mogelijkheid de echtgenoten te verplichten toch een tweede maal voor hem te verschijnen. De rechter oordeelt of zulks wenselijk is gelet op de complexiteit van de situatie dan wel op de mate van eensgezindheid tussen de echtgenoten.

Art. 18

Dit artikel voorziet in een tijdsbepaling wat de toepassing van de wet betreft: de wet geldt voor de lopende procedures.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 229 du Code civil est abrogé.

Art. 3

L'article 231 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 231.— Chacun des époux peut demander le divorce pour cause de faits, imputables à l'autre époux, qui constituent une violation grave ou répétée des devoirs et obligations nés du mariage et qui rendent intolérable le maintien de la vie commune.».

Art. 4

L'article 232 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 232.— Chacun des époux peut demander le divorce pour cause de désunion irrémédiable:

1° si la demande en divorce est introduite par les époux par un procès-verbal de comparution volontaire conformément à l'article 706 du Code judiciaire;

2° si les époux vivent séparés de fait depuis deux ans.».

Art. 5

L'article 275 du même Code est abrogé.

Art. 6

À l'article 276 du même Code, les mots «deux ans» sont remplacés par les mots «un an».

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 229 van het Burgerlijk Wetboek wordt opgeheven.

Art. 3

Artikel 231 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Art. 231. — Ieder der echtgenoten kan echtscheiding vorderen op grond van aan de andere echtgenoot te wijten feiten welke grove en herhaalde schendingen inhouden van de verplichtingen die uit het huwelijk zijn ontstaan en die verder samenleven ondraaglijk maken.».

Art. 4

Artikel 232 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Art. 232. — Ieder der echtgenoten kan echtscheiding vorderen op grond van duurzame ontwrichting:

1° indien de echtgenoten de eis tot echtscheiding overeenkomstig artikel 706 van het Gerechtelijk Wetboek indienen bij wege van een proces-verbaal van vrijwillige verschijning;

2° indien de echtgenoten sedert twee jaar feitelijk gescheiden leven.».

Art. 5

Artikel 275 van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 6

In artikel 276 van hetzelfde Wetboek wordt het woord «twee» vervangen door het woord «één».

Art. 7

L'article 299 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 299. — Tous les avantages que les époux s'étaient faits, soit par contrat de mariage, soit depuis le mariage contracté, restent acquis après le mariage, sauf convention contraire.

Toutefois, l'époux contre lequel le divorce aura été prononcé de manière exclusive en vertu de l'article 231 perdra tous les avantages que l'autre époux lui avait faits, soit par leur contrat de mariage, soit depuis le mariage contracté, sauf accord de l'autre époux quant à la conservation de certains avantages.».

Art. 8

À l'article 300 du même Code sont apportées les modifications suivantes:

A) à l'alinéa 1er, les mots «sur la base de l'article 231» sont insérés entre les mots «le divorce» et les mots «conservera le bénéfice»;

B) un alinéa, rédigé comme suit, est inséré entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2:

«Lorsque le divorce est prononcé pour cause de désunion irrémédiable sur la base de l'article 232, chacun des époux conservera le bénéfice des institutions contractuelles faites à son profit par son conjoint.».

Art. 9

À l'article 301 du même Code sont apportées les modifications suivantes:

A) Le § 1er est remplacé par le paragraphe suivant:

«§1er. Le tribunal peut accorder à l'époux qui a obtenu le divorce sur base de l'article 231, sur les biens et les revenus de l'autre époux, une pension destinée à compenser autant que possible la disparité que la rupture du mariage crée dans les conditions de vie respectives des époux.

Art. 7

Artikel 299 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Art. 299. — Alle voordelen die de echtgenoten elkaar hadden verleend, hetzij bij hun huwelijkscontract, hetzij sinds het aangaan van het huwelijk, blijven behoudens andersluidend beding verworven na het huwelijk.

Desalniettemin verliest de echtgenoot ten aanzien van wie op uitsluitende wijze, krachtens artikel 231 de echtscheiding wordt uitgesproken, alle voordelen die de andere echtgenoot hem had verleend, hetzij bij hun huwelijkscontract, hetzij sinds het aangaan van het huwelijk; zulks geldt niet indien de andere echtgenoot instemt met het behoud van bepaalde voordelen.».

Art. 8

In artikel 300 van hetzelfde Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) in het eerste lid worden tussen de woorden «echtgenoot die» en de woorden «de echtscheiding», de woorden «op grond van artikel 231» ingevoegd;

B) tussen het eerste en het tweede lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:

«Wanneer de echtscheiding op grond van artikel 231 wordt uitgesproken wegens duurzame ontwrichting, behoudt elke echtgenoot het voordeel van de contractuele erfstellingen te zijnen voordele gedaan door de andere echtgenoot.».

Art. 9

In artikel 301 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 9 juli 1975, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

«§ 1. De rechtbank kan aan de echtgenoot die op grond van artikel 231 de echtscheiding heeft verkregen, uit de goederen en de inkomsten van de andere echtgenoot, een uitkering toekennen die erop gericht is zoveel mogelijk de discrepantie op het vlak van de respectieve levensstandaarden van de echtgenoten weg te werken die als gevolg van de echtbreuk is ontstaan.

À cet effet, le tribunal prend en considération, notamment:

- 1° la durée du mariage;
- 2° l'âge et l'état de santé des époux;

3° leurs qualifications et leur situation professionnelles;

4° les conséquences résultant des choix professionnels faits pendant la vie commune pour l'éducation et du temps qu'il faudra encore y consacrer, et des choix professionnels faits par un époux en faveur de la carrière de l'autre et au détriment de la sienne;

5° le patrimoine estimé ou prévisible des époux tant en capital qu'en revenus, après liquidation du régime matrimonial;

6° leurs droits prévisibles respectifs en matière de pensions de retraite.

Le tribunal peut subordonner l'octroi de la pension à des conditions fixées par lui.

Il peut accorder la pension à titre temporaire et fixer un montant dégressif.»;

B) Au § 5, alinéa 1er, la phrase suivante est insérée après la première phrase:

«Lorsque les circonstances le permettent, le juge peut également imposer au débiteur de la pension le paiement d'un capital, sous quelle que forme que ce soit, y compris l'octroi d'un droit en pleine propriété ou en usufruit sur un ou plusieurs biens mobiliers ou immobiliers des époux.» .

C) Le § 6 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

«Le remariage ou la cohabitation légale de l'époux créancier met fin au droit à la pension.».

Art. 10

L'article 306 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 306. — §1er. Si le divorce est prononcé aux torts réciproques en vertu de l'article 231 ou pour cause de désunion irrémédiable des époux sur base de l'article 232, le tribunal peut accorder à l'un des époux sur les

Daarbij houdt de rechtbank onder meer rekening met de volgende elementen:

- 1° de duur van het huwelijk;
- 2° de leeftijd en de gezondheidstoestand van de echtgenoten;

3° hun beroepsbekwaamheden en hun beroeps-situatie;

4° de gevolgen voortvloeiend uit de beroepskeuzes die tijdens het samenleven werden gemaakt voor de opvoeding en die voortvloeiend uit de tijd die daaraan nog zal moeten worden besteed, de gevolgen voortvloeiend uit de beroepskeuzes die door de ene echtgenoot ten gunste van de loopbaan van de andere echtgenoot en ten koste van zijn eigen loopbaan werden gemaakt;

5° het geraamde of te verwachten vermogen van de echtgenoten, zowel in kapitaal als in inkomsten, na de vereffening van het huwelijksvermogensstelsel;

6° hun respectieve te verwachten rechten inzake rustpensioen.

De rechtbank kan de toekenning van de uitkering afhankelijk maken van een aantal door haar te bepalen voorwaarden. Ze kan een uitkering op tijdelijke basis toekennen en een progressief dalend bedrag vaststellen.

B) in § 5 wordt na de eerste zin de volgende zin ingevoegd:

«Wanneer de omstandigheden zulks mogelijk maken, kan de rechter de schuldenaar van de uitkering tevens de uitbetaling opleggen van een kapitaal in ongeacht welke vorm, met inbegrip van de toekenning van een aanspraak, in volle eigendom dan wel in vruchtgebruik, op een of meer roerende of onroerende goederen van de echtgenoten.».

C) paragraaf 6 wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

«Ingeval de alimentatiegerechtigde echtgenoot een nieuw huwelijk aangaat of wettelijk gaat samenwonen, vervalt de aanspraak op de uitkering.».

Art. 10

Artikel 306 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Art. 306. — § 1. Zo de echtscheiding hetzij werd uitgesproken op grond van artikel 231 wegens wederzijdse fouten, hetzij op grond van artikel 232 wegens duurzame ontwijking van het huwelijk, kan de recht-

biens et les revenus de l'autre époux une pension destinée à compenser autant que possible la disparité que la rupture du mariage crée dans les conditions de vie respectives des époux.

§ 2. Les dispositions de l'article 301 s'appliquent par analogie à la pension versée en vertu du § 1er.».

Art. 11

L'article 307 du même Code est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 307.— Aucune pension ne peut être accordée en application de l'article 301 à l'époux contre lequel le divorce aura été prononcé de manière exclusive en vertu de l'article 231.» .

Art. 12

L'article 307*bis* du même Code est abrogé.

Art. 13

Dans l'intitulé de la quatrième partie, livre IV, chapitre XI, section 1ère du même Code, les mots «pour cause déterminée» sont remplacés par les mots «pour cause déterminée ou pour cause de désunion irrémédiable».

Art. 14

Dans l'article 1269, alinéa 2, du même Code, les mots «article 232» sont remplacés par les mots «article 232, 2°».

Art. 15

Dans l'article 1270*bis* du même Code modifié par les lois des 30 juin 1994 et 16 avril 2000, les mots de «pour cause de séparation de fait» sont remplacés par les mots «pour cause de désunion irrémédiable» et les mots «article 232» sont remplacés par les mots «article 232, 2°».

bank aan een van de echtgenoten uit de goederen en de inkomsten van de andere echtgenoot een uitkering tot levensonderhoud toekennen die erop gericht is zoveel mogelijk de discrepantie op het vlak van de respectieve levensstandaarden van de echtgenoten weg te werken die als gevolg van de echtbreuk is ontstaan.

§ 2. De bepalingen van artikel 301 zijn van toepassing naar analogie van de conform § 1 gestorte uitkering.».

Art. 11

Artikel 307 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen als volgt:

«Art. 307. — Geen enkele uitkering kan conform artikel 301 worden toegekend aan de echtgenoot ten aanzien van wie de echtscheiding op grond van artikel 231 op uitsluitende wijze is uitgesproken.».

Art. 12

Artikel 307*bis* van hetzelfde Wetboek wordt opgeheven.

Art. 13

In het opschrift van het vierde deel, boek IV, hoofdstuk XI, afdeling I, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden «op grond van bepaalde feiten» vervangen door de woorden «op grond van bepaalde feiten of van een duurzame ontwrichting».

Art. 14

In artikel 1269, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, wordt het woord «232» vervangen door het woord «232, 2°».

Art. 15

In het bij de wetten van 30 juni 1994 en 16 april 2000 gewijzigde artikel 1270*bis* van hetzelfde Wetboek, worden de woorden «op grond van feitelijke scheiding» vervangen door de woorden «op grond van duurzame ontwikkeling», en wordt het woord «232» vervangen door het woord «232, 2°».

Art. 16

Dans l'article 1289*bis* du même Code, les mots «aux articles 1289 et 1294» sont remplacés par les mots «à l'article 1289».

Art. 17

L'article 1294, alinéa 1er, du même Code, est remplacé par la disposition suivante:

«Hormis le cas visé à l'article 1293, le président du tribunal ou le juge qui en exerce les fonctions, peut, dans des circonstances exceptionnelles, après avoir pris connaissance de la requête et de ses annexes, par une ordonnance motivée, imposer une seconde comparution personnelle. Dans ce cas, les époux comparaissent ensemble et en personne devant le président du tribunal ou devant le juge qui en exerce les fonctions, dans le mois du jour où sont révolus les trois mois à compter du procès-verbal prévu à l'article 1292.».

Art.18

La présente loi s'applique aux procédures en cours.

11 avril 2005

Melchior WATHELET (cdH)

Art. 16

In artikel 1289*bis* van hetzelfde Wetboek, worden de woorden «in de artikelen 1289 en 1294» vervangen door de woorden «in artikel 1289».

Art. 17

In artikel 1294 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 30 juni 1994 en gewijzigd bij de wet van 20 mei 1997, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

«Behalve in het in artikel 1293 bedoelde geval kan de voorzitter van de rechtbank of de rechter die het ambt van voorzitter waarneemt, in uitzonderlijke gevallen, na inzage van het verzoekschrift en de bijlagen, bij gemotiveerde beschikking de verplichting opleggen nogmaals persoonlijk te verschijnen. In dat geval verschijnen de echtgenoten samen en in persoon voor de voorzitter van de rechtbank of voor de rechter die het ambt van voorzitter waarneemt, binnen een maand nadat drie maanden verlopen zijn te rekenen van het proces-verbaal bedoeld in artikel 1292.».

Art. 18

Deze wet is van toepassing op de lopende procedures.

11 april 2005

TEXTE DE BASE

Code civil

Art. 229

Chaque époux pourra demander le divorce pour adultère de son conjoint.

Art. 231

Les époux pourront réciproquement demander le divorce pour excès, sévices ou injures graves de l'un d'eux envers l'autre.

Art. 232

Chacun des époux peut demander le divorce pour cause de séparation de fait de plus de deux ans s'il ressort de cette situation que la désunion des époux est irrémédiable et que l'admission du divorce sur cette base n'aggrave pas de manière notable la situation matérielle des enfants mineurs, issus du mariage des époux ou adoptés par eux.

Le divorce peut également être demandé par l'un des époux si la séparation de fait de plus de deux ans est la conséquence de l'état de démence ou de l'état grave de déséquilibre mental dans lequel se trouve l'autre époux et s'il ressort de cette situation que la désunion des époux est irrémédiable et que l'admission du divorce sur cette base n'aggrave pas de manière notable la situation matérielle des enfants mineurs issus du mariage des époux ou adoptés par eux. Cet époux est représenté par son tuteur, son administrateur provisoire général ou spécial ou, à défaut, par un administrateur *ad hoc* désigné préalablement par le président du tribunal à la requête de la partie demanderesse.

Art. 275

Le consentement mutuel des époux ne sera point admis, si l'un d'eux a moins de vingt ans au moment du dépôt de la requête visée à l'article 1288 du Code judiciaire.

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

Code civil

Art.229

[...]

Art. 231

Chacun des époux peut demander le divorce pour cause de faits, imputables à l'autre époux, qui constituent une violation grave ou répétée des devoirs et obligations nées du mariage et qui rendent intolérable le maintien de la vie commune.

Art. 232

Chacun des époux peut demander le divorce pour cause de désunion irrémédiable:

1° si la demande en divorce est introduite par les époux par un procès-verbal de comparution volontaire conformément à l'article 706 du Code judiciaire;

2° si les époux vivent séparés de fait depuis deux ans.

Art. 275

[...]

BASISTEKST

Burgerlijk Wetboek

Art. 229

Ieder der echtgenoten kan echtscheiding vorderen op grond van overspel door de andere echtgenoot gepleegd.

Art. 231

Ieder der echtgenoten kan echtscheiding vorderen op grond van gewelddaden, mishandelingen of grove beledigingen door de andere echtgenoot jegens hem gepleegd.

Art. 232

Ieder der echtgenoten kan echtscheiding vorderen op grond van feitelijke scheiding van meer dan twee jaar, indien daaruit de duurzame ontwrichting van het huwelijk blijkt en het toekennen van de echtscheiding op deze grond de materiële toestand van de minderjarige kinderen uit het huwelijk van de echtgenoten geboren of door hen geadopteerd niet op gevoelige wijze verslecht.

Echtscheiding kan tevens door een der echtgenoten gevorderd worden, indien de feitelijke scheiding van meer dan twee jaar het gevolg is van de toestand van krankzinnigheid of van diepe geestesgestoordheid waarin de andere echtgenoot zich bevindt en uit deze toestand een duurzame ontwrichting van het huwelijk blijkt, en het toekennen van de echtscheiding op deze grond de materiële toestand van de minderjarige kinderen uit het huwelijk van de echtgenoten geboren of door hen geadopteerd niet op gevoelige wijze verslecht. Die echtgenoot wordt vertegenwoordigd door zijn voogd, zijn algemene of bijzondere voorlopige bewindvoerder of, bij gebreke daarvan, door een beheerder *ad hoc* vooraf door de voorzitter van de rechtbank aangewezen op verzoek van de eisende partij.

Art. 275

Onderlinge toestemming van de echtgenoten wordt niet toegestaan, indien één van beiden op het ogenblik van de neerlegging van het verzoekschrift bedoeld in artikel 1288*bis* van het Gerechtelijk Wetboek minder dan twintig jaar oud is.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

Burgerlijk Wetboek

Art. 229

[...]

Art. 231

Ieder der echtgenoten kan echtscheiding vorderen op grond van aan de andere echtgenoot te wijten feiten welke grove en herhaalde schendingen inhouden van de verplichtingen die uit het huwelijk zijn ontstaan en die verder samenleven ondraaglijk maken.

Art. 232

Ieder der echtgenoten kan echtscheiding vorderen op grond van duurzame ontwrichting:

1° indien de echtgenoten de eis tot echtscheiding overeenkomstig artikel 706 van het Gerechtelijk Wetboek indienen bij wege van een proces-verbaal van vrijwillige verschijning;

2° indien de echtgenoten sedert twee jaar feitelijk gescheiden leven.

Art. 275

[...]

Art. 276

Le consentement mutuel ne sera admis que lorsque le mariage aura été conclu au moins deux ans avant le dépôt de la requête visée à l'article 1288 du Code judiciaire.

Art. 299

Pour quelque cause que le divorce ait lieu, hors le cas du consentement mutuel, l'époux contre lequel le divorce aura été admis, perdra tous les avantages que l'autre époux lui avait faits, soit par leur contrat de mariage, soit depuis le mariage contracté.

Art. 300

L'époux qui obtiendra le divorce conservera le bénéfice des institutions contractuelles faites à son profit par son conjoint, encore qu'elles aient été stipulées réciproques et que la réciprocité n'ait plus lieu.

Ce bénéfice peut faire l'objet d'une transaction après divorce.

Art. 301

§ 1er. Le tribunal peut accorder à l'époux qui a obtenu le divorce, sur les biens et les revenus de l'autre époux, une pension pouvant permettre au bénéficiaire, compte tenu de ses revenus et possibilités, d'assurer son existence dans des conditions équivalentes à celles dont il bénéficiait durant la vie commune.

Art. 276

Le consentement mutuel ne sera admis que lorsque le mariage aura été conclu au moins *un an* avant le dépôt de la requête visée à l'article 1288 du Code judiciaire.

Art. 299

Tous les avantages que les époux s'étaient faits, soit par contrat de mariage, soit depuis le mariage contracté, restent acquis après le mariage, sauf convention contraire.

Toutefois, l'époux contre lequel le divorce aura été prononcé de manière exclusive en vertu de l'article 231 perdra tous les avantages que l'autre époux lui avait faits, soit par leur contrat de mariage, soit depuis le mariage contracté, sauf accord de l'autre époux quant à la conservation de certains avantages.

Art. 300

L'époux qui obtiendra le divorce *sur base de l'article 231* conservera le bénéfice des institutions contractuelles faites à son profit par son conjoint, encore qu'elles aient été stipulées réciproques et que la réciprocité n'ait plus lieu.

Lorsque le divorce est prononcé pour cause de désunion irrémédiable sur la base de l'article 232, chacun des époux conservera le bénéfice des institutions contractuelles faites à son profit par son conjoint.

Ce bénéfice peut faire l'objet d'une transaction après divorce.

Art. 301

§ 1er. Le tribunal peut accorder à l'époux qui a obtenu le divorce sur base de l'article 231, sur les biens et les revenus de l'autre époux, une pension destinée à compenser autant que possible la disparité que la rupture du mariage crée dans les conditions de vie respectives des époux.

Art. 276

Onderlinge toestemming wordt enkel toegestaan indien het huwelijk aangegaan werd ten minste twee jaar vóór het ogenblik van de neerlegging van het verzoekschrift bedoeld in artikel 1288bis van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 299

Behalve in geval van onderlinge toestemming verliest de echtgenoot tegen wie de echtscheiding, op welke grond ook, is toegestaan, alle voordelen die de andere echtgenoot hem, hetzij bij hun huwelijkscontract, hetzij sinds het aangaan van het huwelijk, verleend heeft.

Art. 300

De echtgenoot die de echtscheiding verkrijgt, behoudt de voordelen van de contractuele erfstellingen te zijnen behoeve gedaan door de andere echtgenoot, al waren die wederkerig bedongen en al heeft geen wederkerigheid meer plaats.

Omtrent die voordelen kan na de echtscheiding een vergelijk worden getroffen.

Art. 301

§ 1. De rechtbank kan aan de echtgenoot die de echtscheiding heeft verkregen, uit de goederen en de inkomsten van de andere echtgenoot, een uitkering toekennen die, rekening houdend met zijn inkomsten en mogelijkheden, hem in staat stellen kan in zijn bestaan te voorzien op een gelijkwaardige wijze als tijdens het samenleven.

Art. 276

Onderlinge toestemming wordt enkel toegestaan indien het huwelijk aangegaan werd ten minste één jaar vóór het ogenblik van de neerlegging van het verzoekschrift bedoeld in artikel 1288bis van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 299

Alle voordelen die de echtgenoten elkaar hadden verleend, hetzij bij hun huwelijkscontract, hetzij sinds het aangaan van het huwelijk, blijven behoudens andersluidend beding verworven na het huwelijk.

Desalniettemin verliest de echtgenoot ten aanzien van wie op uitsluitende wijze, krachtens artikel 231 de echtscheiding wordt uitgesproken, alle voordelen die de andere echtgenoot hem had verleend, hetzij bij hun huwelijkscontract, hetzij sinds het aangaan van het huwelijk; zulks geldt niet indien de andere echtgenoot instemt met het behoud van bepaalde voordelen.

Art. 300

De echtgenoot die de echtscheiding verkrijgt op grond van artikel 231, behoudt de voordelen van de contractuele erfstellingen te zijnen behoeve gedaan door de andere echtgenoot, al waren die wederkerig bedongen en al heeft geen wederkerigheid meer plaats.

Wanneer de echtscheiding op grond van artikel 231 wordt uitgesproken wegens duurzame ontwrichting, behoudt elke echtgenoot het voordeel van de contractuele erfstellingen te zijnen voordele gedaan door de andere echtgenoot.

Omtrent die voordelen kan na de echtscheiding een vergelijk worden getroffen.

Art. 301

§ 1. De rechtbank kan aan de echtgenoot die op grond van artikel 231 de echtscheiding heeft verkregen, uit de goederen en de inkomsten van de andere echtgenoot, een uitkering toekennen die erop gericht is zoveel mogelijk de discrepantie op het vlak van de respectieve levensstandaarden van de echtgenoten weg te werken die als gevolg van de echtbreuk is ontstaan.

§§ 2 à 4 (*inchangés*)

§ 5. La pension peut à tout moment être remplacée par un capital, de l'accord des parties, homologué par le tribunal. A la demande de l'époux débiteur de la pension, le tribunal peut également accorder, à tout moment, la capitalisation.

§ 6. La pension n'est plus due au décès de l'époux débiteur, mais le créancier peut demander des aliments à charge de la succession, et ce aux conditions prévues à l'article 205, §§ 2, 3, 4 et 5, du Code civil.

A cet effet, le tribunal prend en considération, notamment:

1° la durée du mariage;

2° l'âge et l'état de santé des époux;

3° leurs qualifications et leur situation professionnelles;

4° les conséquences résultant des choix professionnels faits pendant la vie commune pour l'éducation et du temps qu'il faudra encore y consacrer, et des choix professionnels faits par un époux en faveur de la carrière de l'autre et au détriment de la sienne;

5° le patrimoine estimé ou prévisible des époux tant en capital qu'en revenus, après liquidation du régime matrimonial;

6° leurs droits prévisibles respectifs en matière de pensions de retraite.

Le tribunal peut subordonner l'octroi de la pension à des conditions fixées par lui.

Il peut accorder la pension à titre temporaire et fixer un montant dégressif.

§§ 2 à 4 (*inchangés*)

§ 5. La pension peut à tout moment être remplacée par un capital, de l'accord des parties, homologué par le tribunal. ***Lorsque les circonstances le permettent, le juge peut également imposer au débiteur de la pension le paiement d'un capital, sous quelle que forme que ce soit, y compris l'octroi d'un droit en pleine propriété ou en usufruit sur un ou plusieurs biens mobiliers ou immobiliers des époux.*** A la demande de l'époux débiteur de la pension, le tribunal peut également accorder, à tout moment, la capitalisation.

§ 6. La pension n'est plus due au décès de l'époux débiteur, mais le créancier peut demander des aliments à charge de la succession, et ce aux conditions prévues à l'article 205, §§ 2, 3, 4 et 5, du Code civil.

Le remariage ou la cohabitation légale de l'époux créancier met fin au droit à la pension.

§ 2 tot 4 (ongewijzigd)

§ 5. De uitkering kan te allen tijde door een kapitaal worden vervangen op grond van een overeenkomst tussen de partijen gehomologeerd door de rechtbank. De rechtbank kan ook de kapitalisatie te allen tijde toekennen op aanvraag van de tot uitkering gehouden echtgenoot.

§ 6. De uitkering is niet meer verschuldigd bij het overlijden van de tot uitkering gehouden echtgenoot, maar de echtgenoot aan wie de uitkering toekwam mag levensonderhoud vorderen ten bezware van de nalatenschap, dit volgens de voorwaarden voorzien in artikel 205, §§ 2, 3, 4 en 5 van het Burgerlijk Wetboek.

Daarbij houdt de rechtbank onder meer rekening met de volgende elementen:

1° de duur van het huwelijk;

2° de leeftijd en de gezondheidstoestand van de echtgenoten;

3° hun beroepsbekwaamheden en hun beroeps-situatie;

4° de gevolgen voortvloeiend uit de beroeps-keuzes die tijdens het samenleven werden gemaakt voor de opvoeding en die voortvloeiend uit de tijd die daaraan nog zal moeten worden besteed, de gevolgen voortvloeiend uit de beroepskeuzes die door de ene echtgenoot ten gunste van de loopbaan van de andere echtgenoot en ten koste van zijn eigen loopbaan werden gemaakt;

5° het geraamde of te verwachten vermogen van de echtgenoten, zowel in kapitaal als in inkomsten, na de vereffening van het huwelijksvermogensstelsel;

6° hun respectieve te verwachten rechten inzake rustpensioenen.

De rechtbank kan de toekenning van de uitkering afhankelijk maken van een aantal door haar te bepalen voorwaarden.

Ze kan een uitkering op tijdelijke basis toekennen en een progressief dalend bedrag vaststellen.

§ 2 tot 4 (ongewijzigd)

§ 5. De uitkering kan te allen tijde door een kapitaal worden vervangen op grond van een overeenkomst tussen de partijen gehomologeerd door de rechtbank. ***Wanneer de omstandigheden zulks mogelijk maken, kan de rechter de schuldenaar van de uitkering tevens de uitbetaling opleggen van een kapitaal in ongeacht welke vorm, met inbegrip van de toekenning van een aanspraak, in volle eigendom dan wel in vruchtgebruik, op een of meer roerende of onroerende goederen van de echtgenoten.*** De rechtbank kan ook de kapitalisatie te allen tijde toekennen op aanvraag van de tot uitkering gehouden echtgenoot.

§ 6. De uitkering is niet meer verschuldigd bij het overlijden van de tot uitkering gehouden echtgenoot, maar de echtgenoot aan wie de uitkering toekwam mag levensonderhoud vorderen ten bezware van de nalatenschap, dit volgens de voorwaarden voorzien in artikel 205, §§ 2, 3, 4 en 5 van het Burgerlijk Wetboek.

Ingeval de alimentatiegerechtigde echtgenoot een nieuw huwelijk aangaat of wettelijk gaat samenwonen, vervalt de aanspraak op de uitkering.

Art. 306

Pour l'application des articles 299, 300 et 301, l'époux qui obtient le divorce sur base du 1er alinéa de l'article 232, est considéré comme l'époux contre qui le divorce est prononcé; le tribunal pourra en décider autrement si l'époux demandeur apporte la preuve que la séparation de fait est imputable aux fautes et manquements de l'autre époux.

Art. 307

Lorsque le divorce est admis sur base du second alinéa de l'article 232, chacun des époux conservera le bénéfice des institutions contractuelles faites à son profit par son conjoint. Le tribunal pourra accorder à l'un des époux à charge de l'autre une pension alimentaire soumise aux règles déterminées à l'article suivant.

Art. 307bis

La pension alimentaire accordée en vertu des articles 306 et 307 pourra excéder le tiers des revenus du débiteur et être adaptée ou supprimée selon les modifications des besoins et des ressources des parties. La succession du débiteur prédécédé sans laisser d'enfants de son mariage avec le survivant, doit des aliments à ce dernier selon les règles de l'article 205.

Code judiciaire

Art. 1269

Le dispositif des jugements ou arrêts prononçant le divorce énonce l'identité complète des parties, ainsi que les lieu et date de la célébration de leur mariage.

En cas d'application de l'article 232 du Code civil, il est fait mention du moment où la séparation de fait a pris cours.

Art. 306

§ 1er. Si le divorce est prononcé aux torts réciproques en vertu de l'article 231 ou pour cause de désunion irrémédiable des époux sur base de l'article 232, le tribunal peut accorder à l'un des époux sur les biens et les revenus de l'autre époux une pension destinée à compenser autant que possible la disparité que la rupture du mariage crée dans les conditions de vie respectives des époux.

§ 2. Les dispositions de l'article 301 s'appliquent par analogie à la pension versée en vertu du § 1er.

Art. 307

Aucune pension ne peut être accordée en application de l'article 301 à l'époux contre lequel le divorce aura été prononcé de manière exclusive en vertu de l'article 231.

Art. 307bis

[...]

Code judiciaire

Art. 1269

Le dispositif des jugements ou arrêts prononçant le divorce énonce l'identité complète des parties, ainsi que les lieu et date de la célébration de leur mariage.

En cas d'application de l'article 232, 2°, du Code civil, il est fait mention du moment où la séparation de fait a pris cours.

Art. 306

Voor de toepassing van de artikelen 299, 300 en 301, wordt de echtgenoot die de echtscheiding verkrijgt op grond van artikel 232, eerste lid, geacht de echtgenoot te zijn tegen wie de echtscheiding is uitgesproken; de rechtbank kan er anders over beslissen indien de eisende echtgenoot het bewijs levert dat de feitelijke scheiding te wijten is aan de fouten en tekortkomingen van de andere echtgenoot.

Art. 307

Wanneer de echtscheiding wordt toegestaan op grond van artikel 232, tweede lid, behoudt elke echtgenoot de voordelen van de contractuele erfstellingen te zijnen behoeve gedaan door de andere echtgenoot. De rechtbank kan aan een van de echtgenoten ten laste van de ander, een uitkering tot levensonderhoud verlenen die onderworpen is aan de regels bepaald in het volgende artikel.

Art. 307bis

De uitkering tot levensonderhoud krachtens de artikelen 306 en 307 mag een derde gedeelte van de inkomsten van de schuldenaar te boven gaan en worden aangepast of afgeschaft al naar de wijzigingen in de behoeften en de bestaansmiddelen van partijen. De nalatenschap van de schuldenaar, vooroverleden zonder kinderen uit zijn huwelijk met de overlevende achter te laten, is aan de laatstgenoemde levensonderhoud verschuldigd volgens de regels van artikel 205.

Gerechtelijk Wetboek

Art. 1269

Het beschikkend gedeelte van de vonnissen of arresten waarbij echtscheiding wordt uitgesproken, vermeldt de volledige identiteit van de partijen alsmede de plaats en de datum van de voltrekking van hun huwelijk.

Ingeval artikel 232 van het Burgerlijk Wetboek toepassing heeft gevonden, wordt melding gemaakt van het tijdstip waarop de feitelijke scheiding een aanvang heeft genomen.

Art. 306

§ 1. Zo de echtscheiding hetzij werd uitgesproken op grond van artikel 231 wegens wederzijdse fouten, hetzij op grond van artikel 232 wegens duurzame ontwijking van het huwelijk, kan de rechtbank aan een van de echtgenoten uit de goederen en de inkomsten van de andere echtgenoot een uitkering tot levensonderhoud toekennen die erop gericht is zoveel mogelijk de discrepantie op het vlak van de respectieve levensstandaarden van de echtgenoten weg te werken die als gevolg van de echtbreuk is ontstaan.

§ 2. De bepalingen van artikel 301 zijn van toepassing naar analogie van de conform § 1 gestorte uitkering.

Art. 307

Geen enkele uitkering kan conform artikel 301 worden toegekend aan de echtgenoot ten aanzien van wie de echtscheiding op grond van artikel 231 op uitsluitende wijze is uitgesproken.

Art. 307bis

[...]

Gerechtelijk Wetboek

Art. 1269

Het beschikkend gedeelte van de vonnissen of arresten waarbij echtscheiding wordt uitgesproken, vermeldt de volledige identiteit van de partijen alsmede de plaats en de datum van de voltrekking van hun huwelijk.

Ingeval artikel 232, 2°, van het Burgerlijk Wetboek toepassing heeft gevonden, wordt melding gemaakt van het tijdstip waarop de feitelijke scheiding een aanvang heeft genomen.

Art. 1270bis

Lorsque la demande en divorce est formée pour cause de séparation de fait, conformément à l'article 232 du Code civil, la preuve que les époux vivent séparés depuis plus de deux ans peut être fournie par toutes voies de droit, à l'exclusion du serment.

Art. 1289bis

Dans des circonstances exceptionnelles, le président du tribunal ou le juge qui en exerce les fonctions, après avoir pris connaissance de la requête et de ses annexes peut, par une ordonnance motivée, accorder dispense de la comparution personnelle prescrite aux articles 1289 et 1294 et autoriser l'un ou l'autre des époux à se faire représenter par un mandataire spécial, avocat ou notaire.

Art. 1294

Sauf en cas d'application de l'article 1293, les époux comparaissent ensemble et en personne devant le président du tribunal ou devant le juge qui en exerce les fonctions, dans le mois du jour où sont révolus les trois mois à compter du procès-verbal prévu par l'article 1292.

Ils renouvellent leur déclaration et requièrent du magistrat chacun séparément, en présence néanmoins l'un de l'autre, la prononciation du divorce.

Le délai de trois mois est suspendu tant que, le cas échéant, la procédure prévue à l'article 931, alinéas 3 à 7, ou à l'article 1290, alinéa 4, n'a pas pris fin.

Art. 1270bis

Lorsque la demande en divorce est formée pour cause de **désunion irrémédiable**, conformément à l'article 232 , 2°, du Code civil, la preuve que les époux vivent séparés depuis plus de deux ans peut être fournie par toutes voies de droit, à l'exclusion du serment.

Art. 1289bis

Dans des circonstances exceptionnelles, le président du tribunal ou le juge qui en exerce les fonctions, après avoir pris connaissance de la requête et de ses annexes peut, par une ordonnance motivée, accorder dispense de la comparution personnelle prescrite **à l'article 1289** et autoriser l'un ou l'autre des époux à se faire représenter par un mandataire spécial, avocat ou notaire.

Art. 1294

Hormis le cas visé à l'article 1293, le président du tribunal ou le juge qui en exerce les fonctions, peut, dans des circonstances exceptionnelles, après avoir pris connaissance de la requête et de ses annexes, par une ordonnance motivée, imposer une seconde comparution personnelle. Dans ce cas, les époux comparaissent ensemble et en personne devant le président du tribunal ou devant le juge qui en exerce les fonctions, dans le mois du jour où sont révolus les trois mois à compter du procès-verbal prévu à l'article 1292.

Ils renouvellent leur déclaration et requièrent du magistrat chacun séparément, en présence néanmoins l'un de l'autre, la prononciation du divorce.

Le délai de trois mois est suspendu tant que, le cas échéant, la procédure prévue à l'article 931, alinéas 3 à 7, ou à l'article 1290, alinéa 4, n'a pas pris fin.

Art. 1270bis

Wanneer de vordering tot echtscheiding wordt ingesteld op grond van feitelijke scheiding, overeenkomstig artikel 232 van het Burgerlijk Wetboek, mag het bewijs dat de echtgenoten meer dan twee jaar gescheiden leven, geleverd worden door alle rechtsmiddelen, met uitsluiting van de eed.

Art. 1289bis

In uitzonderlijke omstandigheden kan de voorzitter van de rechtbank of de rechter die het ambt van voorzitter waarneemt, na inzage van het verzoekschrift en de bijlagen, bij gemotiveerde beschikking vrijstelling verlenen van persoonlijke verschijning zoals bepaald in de artikelen 1289 en 1294, en aan een echtgenoot toestemming verlenen om zich te laten vertegenwoordigen door een bijzondere gemachtigde, advocaat of notaris.

Art. 1294

Behoudens in geval van toepassing van artikel 1293, verschijnen de echtgenoten samen en in persoon voor de voorzitter van de rechtbank of voor de rechter die het ambt van voorzitter waarneemt, binnen een maand nadat drie maanden verlopen zijn te rekenen van het proces-verbaal bedoeld in artikel 1292.

Zij hernieuwen hun verklaring en verzoeken de magistraat, ieder afzonderlijk, maar in elkaars tegenwoordigheid, de echtscheiding uit te spreken.

De termijn van drie maanden wordt geschorst zolang, in voorkomend geval, de rechtspleging bepaald in artikel 931, derde tot zevende lid, of in artikel 1290, vierde lid, niet tot een einde is gebracht.

Art. 1270bis

Wanneer de vordering tot echtscheiding wordt ingesteld **op grond van duurzame ontwrichting**, overeenkomstig artikel 232, 2°, van het Burgerlijk Wetboek, mag het bewijs dat de echtgenoten meer dan twee jaar gescheiden leven, geleverd worden door alle rechtsmiddelen, met uitsluiting van de eed.

Art. 1289bis

In uitzonderlijke omstandigheden kan de voorzitter van de rechtbank of de rechter die het ambt van voorzitter waarneemt, na inzage van het verzoekschrift en de bijlagen, bij gemotiveerde beschikking vrijstelling verlenen van persoonlijke verschijning zoals bepaald in de **artikel 1289**, en aan een echtgenoot toestemming verlenen om zich te laten vertegenwoordigen door een bijzondere gemachtigde, advocaat of notaris.

Art. 1294

Behalve in het in artikel 1293 bedoelde geval kan de voorzitter van de rechtbank of de rechter die het ambt van voorzitter waarneemt, in uitzonderlijke gevallen, na inzage van het verzoekschrift en de bijlagen, bij gemotiveerde beschikking de verplichting opleggen nogmaals persoonlijk te verschijnen. In dat geval verschijnen de echtgenoten samen en in persoon voor de voorzitter van de rechtbank of voor de rechter die het ambt van voorzitter waarneemt, binnen een maand nadat drie maanden verlopen zijn te rekenen van het proces-verbaal bedoeld in artikel 1292.

Zij hernieuwen hun verklaring en verzoeken de magistraat, ieder afzonderlijk, maar in elkaars tegenwoordigheid, de echtscheiding uit te spreken.

De termijn van drie maanden wordt geschorst zolang, in voorkomend geval, de rechtspleging bepaald in artikel 931, derde tot zevende lid, of in artikel 1290, vierde lid, niet tot een einde is gebracht.